Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Dingsdag en Vrydag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Districten verzonden.

Termen: In de stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten Districten voor de twee nummers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Dingsdage Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Vrydags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar, of Rds. 5: 4, per kwartaal.

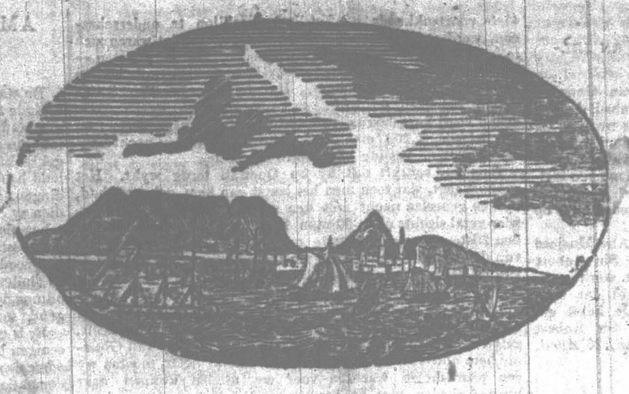

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

De Zuid-Afrikaan.

[Tros Tyriusque mihi nullo discrimini agetur.—VIRGIL.]

DEEL XIII. **VRYDAG DEN 29 JULY 1842.** **No. 696.**

NAAR PORT ELIZABETH.

DE A. 1. Brik "Mary Halket," Kapt. JOHN GARDINER, zal binnen weinige dagen gereed zyn vracht intenemen voor bovengem. plaats, en heeft uitmuntende gemakken voor Passagiers.—Te bevragen by DICKSON, BURNIE & Co.

OP MORGEN,

Zullen by den Hr. JONES op de Parade, zonder reserve, worden verkocht,

30 vaatjes het restant der Tamarinde Konfyt,
100 „ witte roode en groene Verw,
60 vaten gebottelde Ale en Porter,
20 Pakkaadjes Stukgoederen, bestaande in fancy gedrukte en effen Orleans Laken van uitmuntende kwaliteit en patronen, Chusan Chenis, Mousseline de Laine Kleeden, zwarte en gemengde Kassimieren, Lootslaken, gebleekte Calico, Baftas, ongebleekte Beddelinnen, 72 dms. gedrukte Cantoons en Moleskins; alsmede
5 kasten Hoeden en Petten,
3 „ Pepperment Koekjes,
5 „ Prints, uitmuntende kwaliteit.

THOMSON, WATSON & Co.

WYN, ENZ.

ZONDER RESERVE,

OM REKENING TE SLUITEN,

ZULLEN op MORGEN, by den Hr. JONES worden verkocht:
30 kasten elk Port en Sherry Wynen,
2 kasten zwarte Merino.

DE GEBROEDERS SIMPSON & Co.

OP MORGEN, ZATURDAG,

ZULLEN de GEBROEDERS DENEYS, & Co. verkoopen,
6 fraaye Marmeren Schoorsteenmantels,
6 do. do. Waterbakken.

MORGEN OCHTEND.

ZAL de Heer JONES op de Parade verkoopen,
50 Vaten licht-bruine Suiker,
50 „ fyne Brood do.,
3 Ossehoofden do. do.,
50 zeer goede versche Engelsche Hammen.

JAMES SEARIGHT, & Co.

BRIK 'ARION.'

OP MORGEN,

(Zaturdag) s' Namiddag, 30 dezer.

TE 2 URE.

ZAL EENE PUBLIEKE VERKOOPING WORDEN GEHOUDEN.

AAN DER KONINGINNE PAKHUIS,

Voor rekening der Assuradeurs

VAN HET HOL,

De Masten, Sparren, Zeilen, Takel en Toebehooren,

Van de Brik 'Arion,'

246 Ton, oude Maat.

Hoofdzakelyk gebouwd van Engelsch Eikenhout,

ZOOALS ZY THANS LIGT IN DE TAFELBAAI.

JAMES SEARIGHT & Co., Agenten.

MAURITIUS SUIKER.

TE KOOP, aan de Pakhuizen van den Ondergeteekende, de lading van de Schoener "Briton" juist geland, bestaande uit bruine en geele Mauritius Suiker, in hoeveelheden om koopers te gerven.

WILLIAM BILLINGSLEY.

Mede te koop, Jute-zakken, Gonjo zakken, Coopers ingelegde Vruchten, Geleiën, enz.

PER "OCEAN QUEEN."

JUIST geland een uitgezocht assortement Goederen, bestaande in *Musline Insertions, nieuwe patronen*, geklcurde Sarsinet en satynen Linten van verschillende breedten, Chine Lutestring, do. laatste smaak, witte en zwarte gestreepte gazen Linten, wollen en katoenen Kinder-Laarsjes, *nagemaakte Bloemen, een geheel nieuw Assortement*, witte Hembdenlinnen, breede Voerchits, fancy en geborduurde Sjerpen, witte Punjums, Duffel, fancy Hoedjes-Frontjes, enz.

B. DANEEL, No. 45, Kerkstraat.

28 July 1842.

BUSKRUID.

PER Vendutie van den Heer R. J. JONES, op MORGEN OCHTEND, zullen worden verkocht, omtrent

80 BUSSEN KRUID.

GROVE HUIS TE HUUR.

GENERAAL HOPPER op het punt staande de Kolonie te verlaten, biedt te huur aan zyn ruim en geryflyk Verblyf, genaamd GROVE HUIS, met Buitengebouwen en uitgestrekte Grond annex, gelegen aan het bovenende van Buitenkant. De Generaal begeerig zynde eene vaste en zorgzame huurder te bekomen, is genegen dit prachtig Eigendom te verhuren tegen de lage huur van £250 per jaar

Adres by DICKSON, BURNIE & Co.

ZONDER RESERVE.

OP de Commissie Verkooping van de Heeren VILLIERS, FORD & Co., aan de Paarl, welke op MAANDAG, den 8 Augustus aanstaande, staat gehouden te worden, zullen worden verkocht, een stel Aanzettafels, 12 stinkhouten Stoelen, 1 fraaije Ledekant, 5 jalozie Matten, 2 Zadels, 1 paar Pistolen, en verscheidene andere artikelen meer.

Alles zonder Reserve.

TE KOOP

WAGENS, KARREN EN PAARDEN.

OP ZATURDAG, den 6 Augustus aanst., zullen publiek zonder Reserve op de Parade worden verkocht,
Een sterke Plaisierwagen kompleet,
„ „ Kar do.
„ „ Karreweiwagen do.
Acht goed gedresseerde Wagenpaarden.
Alle welke intusschen uit de hand te koop zyn.

SALIE VAN DE KAAP.

Kasteelstraat, Kaapstad.

UIT DE HAND TE KOOP.

UIT de hand te koop onder zeer voordeelige voorwaarde, eene der voornaamste Koornplaatsen aan den Koeberg, slechts 4 uren afstand van de Stad, en reeds bezaaid met 62 mudden Graan.

Wegens de vlakke ligging van het Land en schoone en vruchtbare weide, wordt elk Speculateur uitgenoodigd, om van deze gunstige gelegenheid gebruik te maken, byzonder diegenen die zich wenschen toetelegen op het voortteelen van Merino Schapen.—Voor verdere byzonderheden vervoege men zich by den uitgever van dit Blad.

14 July, 1842.

PROFESSOREN VAN HET *ZUID-AFRIKAANSCHE ATHENEUM.*

DAAR de "Professor van Hollandsche en Classieke Letterkunde" en de "Professor in de Wiskunde," kennis hebben gegeven, dat zy hunne posten in het Atheneum met het einde van het tegenwoordige jaar zullen opgeven,—zyn Directeuren verlangend te vernemen, of de Vacaturen in de Kolonie kunnen worden aangevuld, en zullen tot den 30 September aanstaande, tot dat einde aanzoeken ontvangen, door den Honorairen Secretaris, den Hr. Advokaat HOFMEYR, L.L.D. die gereed zyn zal de noodige informatien daaromtrent te geven.

Op lastder Directeuren.

J. H. HOFMEYR, Hon. Sec.

Zuid-Afrikaansche Atheneum, 20 July 1842.

BEKENDMAKING.

DE Ondergeteekende heeft de eer het Publiek in het algemeen, en de Nabuurschap van den Wynberg in het byzonder, kennis te geven. Dat hy in het midden van bovengemeld Dorp eene School heeft geopend, in de welke hy onderwyst in de Hollandsche en Engelsche Talen, Schryfkunst, Rekenkunde, Aardrykskunst, Geschiedenis, enz.

Tegen den zeer verminderden prys van Rds. 3 per maand.

En Kostgangers te zamen met het Onderwys Rds. 16.

Voor verdere byzonderheden vervoege men zich by den Ondergeteekende.

S. N. DE KOCK, Cz.

Wynberg, den 25 July 1842.

AANDEELEN.

DE Verkooping van Aandeelen in onderscheidene Maatschappyen, als te voren geadverteerd, zal

Op ZATURDAG den 6 Augustus,

op de Stoep van de Beurs precies te 12 ure worden voortgezet.

J. G. STEYTLER, Gz.

AGENTSCHAP.

DE betrekking van den Ondergeteekende in de Gouvernements Bank een einde genomen hebbende, biedt hy zyne dienst aan tot het waarnemen van Agentschappen, en hoopt door yverige beharzigheid, spoedige afdoening van de aan hem toevertrouwd wordende zaken en het rekenen van billyke commissie, zich de gunst van het publiek waardig te maken.

J. C. OVERBEEK.

Rosestraat No. 66, Kaapstad, 28 July 1842.

PUBLIEKE VERKOOPING

AAN DE PAARL.

DE Ondergeteekende in kwaliteit als Executeur Datief des Boedels van wylen LOUISA STEYN, Weduwe wylen den Heer ANDREES KOEKS, zal op MAANDAG den 1 AUGUSTUS aanstaande, op zyn Erf gelegen in dit Dorp, by publieke Veiling laten verkoopen, de Goederen behoorende aan opgem. Boedel, bestaande in Ledekanten, Beddens, Stoelen, Kasten, Kisten, Potten, Pannen, enz. enz. enz.

Alsmede in commissie eene groote hoeveelheid Dennehouten Planken, Latyen, en gezaagde hout tot Kozynen, twee Zeeppotten, enz. enz.

Paarl den 18 July 1842.

ROCCE CATORZIA, Dative Executeur.

DE VILLIERS, FORD & Co. Vendu-Adm.

PUBLIEKE VERKOOPING

AAN DE

FRANSCHE HOEK.

OP WOENSDAG den 3de, en zoo noodig, op DONDERDAG den 4de Augustus aanst., zullen Executeuren Testamentair des Boedels van wylen ELIZABETH CATHARINA LE ROUX, Wed. van wylen den Heer ANTHONY ROUX, per publieke Vendutie laten verkoopen, de Goederen tot bovengem. Boedel behoorende, bestaande uit:—

2 Stukvaten, 4 Leggers nat elk, 8 twintig Halfaamsvaten 8 Kuipen, waaronder 3 kajatenhout zyn, Leggers, Emmers, Vlootjes, Kranen, 18 leggers oude en jonge Wyn, 2 Brande wynsketels compleet, enz. enz. 2 Ossenwagens, 1 Tentkar, 1 Druivenkar, 14 Trekossen, 7 stuks Aanteelvee, 1 Smidswinkel compleet, Timmermansgereedschappen, 2 Ploegen, 1 Eg, Jukken, Riemen en Stroppen, een kwantiteit Kozynen, Planken, enz. enz.

Huisraad, 1 Kabinet, Kasten, Kisten, Tafels en Stoelen, 6 vederen Bedden, Porcelein, Glas en Aardewerk, Keukengereedschappen en meer andere Goederen, te veel om te melden.

J. J. ROUX, } Test.
D. F. DU TOIT. } Executeuren.

Fransche Hoek, 11 July 1842.

De Heeren DE VILLIERS, FORD & Co., Vendu-Adm.

N.B. De Verkooping zal precies te 9 ure beginnen.

PUBLIEKE VERKOOPING

MET RUIM STRYKGELD EN BONUS.

OP MAANDAG,

DEN 8ste AUGUSTUS 1842,

Zal stellig aan den Hoogsten Bieder worden verkocht,

ZEKER stuk Eigendomsland, voorheen het Eigendom van den Wel-Ed. Heer P. G. BRINK, groot 2 morgen, 452 kwadraat roeden, 137 dito voeten—zynde Perceel 1, (gelegen in het Kaapsch Distrikt,) ten Oosten naar de Liesbeekarivier, en gedeeltens uitmakende van de Plantsen *Valkenbury* en *Liesbeek*, zich uitstrekkende ten Noorden naar het land van den Heer C. MOSTERT, Senr, en ten Zuiden naar die van den Heer JOHN TOWNSEND.

De Koopkonditien zyn te zien ten Kantore van den Heer J. G. STEYTLER, Gz., Vendu-Afslager.

W. HIDDINGH,
W. C. A. MOLLER.

N.B. De Verkooping zal op gem. Eigendom gehouden worden, en precies te 11 uur beginnen.

ZUID-AFRIKAANSCHE BANK.

KAPITAAL, £100,000

DIRECTEUREN:

De Wel-Ed. Hr. Frederik Stephanus Watermeyer, Voorzitter.
„ „ „ *Petrus Michiel Brink.*
„ „ „ *Johannes Tromp.*
„ „ „ *Paul Johannes Roux, Pzoon.*
„ „ „ *Johan Andries Heisse Wicht.*
„ „ „ *Johan Andries Bam.*
„ „ „ *Isaac Chase.*
„ „ „ *John Heyning Vaurenen.*
„ „ „ *Rynier Christiaan Hoets.*

DE Bank geeft Renten op Gelden, gedeponeerd voor bepaalde tyden, in sommen van £25, en daarboven, tegen de volgende koers:—

Voor 12 maanden en daarboven, 4 pCt. per annum.
„ 8 „ en onder 12 maanden 3½ pCt. „ „
„ 4 „ en onder 8 „ 3 „ „

In gevallen van onvoorziene behoefte, kan terug betaling van deze bepaalde deposita erlangd worden, na eene voorafgegane kennisgeving van 30. 21. en 14 dagen respectivelyk, mits verbeurende de helft van de opgeloopen Renten.

☞ Aanzoeken om Discontos, worden dagelyks tusschen 9 en 11 uren ontvangen, en acht op geslagen.

Op last van de Directie.

G. RAWSTORNE, Kassier.

DE HEEREN J. H. BAM & Co.

NEMEN de vryheid het publiek te berigten, dat zy eenen Winkel hebben geopend in het welbekende Huis van en naast de Apotheek van de Heeren KUNHARDT & Co., op de Heerengracht, waar zy alleen zullen handelen in Artikelen van de beste kwaliteit IN HET GROOT EN IN HET KLEIN.

Hunne voorraad van Segaren en Tabak is van de keurigste soort, en bevat Manillas van eene kwaliteit zoo als maar zeldzaam hier wordt ingevoerd, Havannahs, Chinsurahs, Van Zandyks, enz.

Hunne SNUIF, behalve de gewone verscheidenheid Uitheemsche, verdient byzondere oplettendheid, van wege de volkomenheid van deszelfs Manufactuur.

Hunne KAAPSCHE SNUIF, gemeen en rukkend, vereenigd met zachtheid en zuiverheid van geur, bezit de volgende hoedanigheden:—

1. Dezelve werkt niet op de Verademings Organen, gelyk het gewone Kaapsche Fabrikaat.

2. Door vyf jaren onvermoeide oplettendheid op deszelfs bereiding, is dezelve gebragt tot die volkomenheid, dat geen klimaat noch ouderdom dezelve kan bederven, en dat ouderdom dezelve alleen kan verbeteren. Op deze onschatbare en gewaarborgde hoedanigheden verlangen zy de aandacht van iederen Buitenwinkelier te vestigen.

3. Zamengesteld zynde uit geene dan de keurigste Ingrediënten, wordt verzekering gegeven, dat deszelfs geur door geene schadelyke stoffe is daargesteld.

4. Dezelve overtreft in zachtheid en zuiverheid van geur, de Kaapsche Snuif algemeen aan het publiek verkocht.

Om zich van deze hoedanigheden te verzekeren, noodigen zy de ongeloovigen om te *komen* en *beproeven*.

Ten laatste, en niet het minste,

Verlangen zy de aandacht te vestigen op hunne OOGEN SNUIF, een onfeilbaar hulpmiddel tegen verkoudheid in het aangezigt, zwakke Oogen, rheumatieke hoofdpyn, schietende pynen in de Ooren en Tanden, zoo eigen aan het klimaat van deze kolonie, en zoo wel bekend onder den schrikverwekkenden naam van ZINKENS.

Dit onschatbaar middel is te bekomen in blikjes van 1s. 6d. en 2s. 6d. ieder. De blikjes zyn gerold in papier, met voorschriften van het gebruik.

Zorg wel te vragen naar J. H. BAM & Cos Oogen Snuif of Snuif voor Zinkens.

Kaapstad, Heerengracht, No. 17, 28 April 1842.

NB. juist ontvangen versche Knoes en Cavendish Tabak.

STELLIGE VERKOOPING

VAN

VASTGOED,

MET RUIM STRYKGELD,

IN HET DORP SWELLENDAM.

In den Insolventen Boedel van JACOB WILLEM CORNELIS BOLTMAN.

Op ZATURDAG 6 Augustus aanst.,

TEN 11 URE PRECIES,

STELLIG AAN DEN HOOGSTEN BIEDER,

IN 2 PERCELEN,

Op de Plaats waar het goed gelegen is,

Ten overstaan van den Resident Magistraat van Swellendam.

PERCEEL No. 1.—Bevattende een zeker stuk Land met de Gebouwen daarop staande, groot in zyn Grond omtrent 544 kwadraat roeden, en 6 do. voeten, gelegen in het Dorp Swellendam.

Perceel No. 2.—Zeker stuk Land met de Gebouwen daarop staande, groot in zyn Grond omtrent 1 morgen, mede gelegen in het Dorp, en geannexeerd aan Perceel No. 1.

Percelen 1 en 2, zullen eerst afzonderlyk worden verkocht by Opbod en Afslag en vervolgens in een koop by den Afslag.

Al het bovenstaande Vastgoed is gelegen in het midden van het Dorp, waar Eigendom snel in waarde toeneemt.

De Kopkonditien zyn te zien ten Kantore van den Meester van het Hooge Geregtshof, van den Heer J. BARRY Swellendam en ten Kantore van den Hr. J. H. MOLLER No. 3, Kerkplein, Kaapstad, alwaar de Kaarten en Transporten mede te zien zyn.

A. HORN, Eenige Curator.

Kaapstad, 30 Juny 1842.

TE HUUR.

EEN HUIS en TUIN genaamd *Rozenhoff*, gelegen in de Kloofstraat, zeer geschikt voor eene fatsoenlyke Familie en kan dadelyk worden aanvaard.—Adres by A. J. VAN BREDA.

Kloofstraat No. 10

NU ontvangen per *John en Medora*, en te koop aan de MAGAZYNEN VAN DE HANDEL MAATSCHAPPY,

Gerafineerde Suiker, en Deelen van 12, 14, en 16 voeten lang 3 x 10.

ALSMEDE TE KOOP,

Huiskolen, geele Suiker, witte en bruine Ryst, Thee, Peper, Zeep, Zout, Foelie, Notenmuskaat, Tamarinde, Borry, Gember, Ruiten, Tabak, Witlood, Yzer, Ploegscharen, Jatyhout, Wagenhout, Yzer, enz.

VERKOOPING VAN RYTUIG, PAARDEN, TUIGEN, ENZ.

OP MORGEN, (Zaturdag den 30 dezer,) te 11 ure, zullen door den Heer BARTMAN voor den Heer BLORE, worden verkocht, het Rytuig met Paarden en Tuigen, en de overige goederen van Kolonel LEWIS, bestaande uit een Brusselsch Tapyt, een Turksch dito, Rustbank met satynen kleed, Reiszakken, eene party Boeken, een overschot Wynen,—en VYF Aandeelen in de STOOMVAART MAATSCHAPPY.

200 MUDDEN EXTRA KAAPSCH KOORN.

OP de Vendutie van den Heer R. J. JONES, zullen worden verkocht, op MORGEN, (Zaturdag,) den 30 dezer, 200 mudden extra Kaapsch Koorn, van den laatsten Oost.

INTEEKENINGS BALS,

Onder de Patronage van LADY NAPIER.

HET volgende BAL van het Saizoen, zal plaats hebben op DINGSDAG, den 2 Augustus aanst. De Baan zal ten half negen ure geopend worden.

Aanzoeken voor Non-Inteekenaars Kaartjes, moeten geschieden by den Hr. ROSE, in de Beurs.

COMMISSARISSEN:
DE Ed. Heer J. B. EBDEN,
Majoor LONGMORE,
Kapitein JENKINS, 25 Regt.
De Hr. EDWARD CHIAPPINI.

CHARLES HAWKINS, Hon. Sec.

1200 EXTRA VETTE SCHAPEN.

OP ZATURDAG den 30 July, zal de Ondergeteekende op de plaats Zwarteberg, in het Zwartland, uit de hand verkoopen, bovenstaand getal extra vette Schapen, de attentie van een ieder waardig.

P. A. M. BRINK, D.z.

NB. Een ruim Crediet zal gegeven worden.

1500 *Extra vette uitgezochte schapen.*

OP DINGSDAG den 9 Augustus aanst., zal de Ondergeteekende ter Plaatse van den Heer C. E. GRUNDLINGH, (Groenfontein,) per publieke Vendutie laten verkoopen, bovengem. getal extra vette uitgezochte Schapen, die stellig present zullen zyn.

A. M. HORAK.

Paarl, 25 July 1842.

De Heeren VILLIERS, FORD & Co. Vendu-Adms.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

EXTRA VETTE SCHAPEN.

OP WOENSDAG, den 10 Augustus 1842, zal onder Administratie van den Heer P. KORSTEN te Joostenberg in het Distrikt van Stellenbosch publiek worden verkocht,

2700 extra vette Schapen welke opgebragt staan te worden en zeker present zullen zyn op bovenstaanden dag door

S. J. WERNICH.

Worcester, 14 July 1842.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN BEESTEN.

OP MAANDAG, den 15 Augustus, zal de Ondergeteekende ter plaatse van den Heer WALPOT, aan Tygerberg, per publieke Vendutie doen verkoopen 50 Beesten, waaronder zich bevinden, vette Slagtbeesten en Trekossen; de Beesten zullen zeker present wezen.

MELT J. BRINK.

Kaapstad, 28 July 1842.

1500 extra vette Schapen en Bokken.

IN den loop der aanstaande maand, (den dag nader te bepalen) zal ter plaatse van den Heer JAN DE WAAL, aan Joostenberg, publiek worden verkocht, bovengem. getal extra vette Schapen, voor rekening van den Heer E. B. HOFFMAN.

Vendu-Kantoor, Stellenbosch, 26 July 1842.

J. WEGR, Vendu-Adm.

Bureau van den Baljuw.

Kaapstad, 28 July 1842.

IN Executie van het Gewysde van het Hooge Geregtshof, in de ondergemelde Zaken, zullen de volgende verkoopingen worden gehouden:

AEDEELING VAN MALMESBURY.

PIETER MEIRING,

versus

JOHANNES STEPHANUS THERON, P. Zoon.

PIETER FREDRIK RYK DE VILLIERS,

versus

Gem. J. S. THERON, en een ander

Op Woensdag den 10 Augustus 1842, ten 10 ure 's voormiddags, ten Woonhuize van den Ged. gelegen aan den Porceleinberg, District van Malmesbury, van een Paardenwagen kompleet, 2 oude Ossenwagens, en eenige Meubelaire Goederen.

AFDEELING VAN ALBANIEN.

ABRAHAM JACOBUS ESPAG,

versus

CHRISTOFFEL POTGIETER.

Op Maandag den 15 Augustus 1842, aan de Pakhuizen van de Heeren J. D. NORDEN & Co. te Grahams Stad, van een Paardenwagen compleet, 6 Ossen, een Hengst, 4 Merries, 2 Koeyen en Kalven, 1 Sofa, 2 Tafels, enz. enz.

J. STUART Baljuw.

ZUID-AFRIKAANSCH GENOOTSCHAP

TER

Bescherming der Gelicentieerde Herbergieren.

WAARSCHUWING

AAN DEGENEN DIE SMOKKELDRANKEN VERKOOPEN.

DAAR het Publiek in het algemeen, en onze geëerde Superintendent van Policie in het byzonder, nu volkomen overtuigd moeten zyn, dat de ongeregeldheden en walgelyke tooneelen van Dronkenschap over welke niet alleen de *Temperantisten*, maar ook de onbevooroordeelde vrienden der zede en goede orde zoo luid klagen, niet toe te schryven zyn aan de *Gelicentieerde Wynhuishouders* dezer stad, dewyl dezelve meestal plaats grypen op een uur des avonds of des ochtends, ja zelfs op Zon- en Kerkdagen, wanneer het wel bekend is dat alle Herbergen en Taphuizen strengelyk gesloten zyn; en vermits de Gouvernements-Wet tegen de *ongelicentieerde* Drankverkoopers, noch de waakzaamheid van ons anders uitmuntend Policie wezen, niet voldoende schynen te zyn om deze soort van Smokkelary tegen te gaan, welke, vooral thans, met eene verregaande stoutheid in genoegzaam alle straten dezer Hoofdstad wordt gedreven; zoo worden by deze de *Groote* zoowel als de *Kleine* Overtreders der Ordonnantie No. 93 (id est: de Heeren *Koopliedien, Winkelieren, Logementhouders, Ale-, Gemberbier- en Soda-water Verkoopers*, enz: enz: enz: die zich niet schamen om met *Huishouders van minder respectabiliteit* in dezen geprohibeerden handel te wedyveren, gewaarschuwd, dat een Genootschap onder de bovenstaande benaming nu is opgerigt met het enkel en speciaal oogmerk om het plaatselyk Bestuur de benoodigde hulp te bieden tot stremming hunner heimmelyke manouvres en om de Delinquenten zonder aanzien van Persoon voor de bevoegde Geregtshoven te brengen en te ontmaskeren.

De nevensgaande Sectiën uit de Ordonnantie No. 93 worden intusschen hunner herinnering ten sterkste aanbevolen:—

XIX. En wordt verder vastgesteld, dat byaldien eenig persoon aangifte zal doen by eenen Resident Magistraat, en goede reden zal aantoonen, dat hy eenig persoon verdacht houdt van zoodanige Dranken als voormeld, zonder Licentie tot dat einde, in het klein te verkoopen, het zoodanig Magistraat, binnen zyne jurisdictie, zal vrystaan, zoodanig verdacht persoon voor zich te doen dagvaarden, en mede alle andere personen te dagvaarden, om te worden geëxamineerd en getuigenis te geven op de beschuldiging tegen zoodanig verdacht persoon; en indien zoodanige personen, dus als getuigen gerekwireerd, zullen weigeren te compareren, of zullen weigeren onder eede ondervraagd te worden en getuigenis als voormeld af te leggen, zal het den gem. Magistraat vrystaan, elken zoodanigen overtreder in hechtenis te stellen voor eenen tyd niet te bovengaande eene maand, of tot dat de party niet langer zal weigeren ondervraagd te worden en getuigenis als voormeld af te leggen.

XXVI. En wordt verder vastgesteld, dat ieder persoon, die gelicentieerd zal worden om een Kosthuis te houden, en in zyn huis eenig Wynen of sterke Dranken hoegenaamd, of eenige Mout Dranken, Gember Bier of Spruce Bier, zal verkoopen of toelaten te drinken, of ter consumtie daarin verstrekken (ten zy hy eene Licentie heeft om een Bierhuis in hetzelfde huis te houden,) zal verbeuren en onderhevig zyn aan de straffen en boeten bepaald op personen die overtuigd worden van het verkoopen van zoodanige Dranken respectivelyk zonder eene Licentie.

Op last van het voormelde Genootschap,

C. E. BONIFACE, *Secretaris.*

Kaapstad, den 25sten July 1842.

VERKOOPING VAN

Kostbare Vaste Goederen, enz.

Behoorende tot den Boedel van wylen Mejufvrouw *Helena Maria Karnspek*, Wed. wylen den Wel-Ed. Heer Mr. *Ryk Le Sueur.*

DE Ondergeteekenden zullen op MAANDAG en DINGSDAG, den 29 en 30sten van de aanstaande maand Augustus, by publieke Vendutie doen verkoopen, al de Vaste zoowel als Losse Goederen, Meubelen, Zilverwerk, enz., behoorende tot gem. Boedel.

De Konditien van Verkoop enz. zullen nader worden bekend gemaakt.

J. J. LE SUEUR, }
J. A. LE SUEUR, } Executeuren.

Publieke Verkooping

AAN SLANGE-RIVIER.

DE Ondergeteekende Mr. JACOBUS PETRUS DE WET, Senr. en de Weduwe JOHANNES JACOBUS KOK, zyn voornemens op den 30 en 31 Augustus eerstkomende, ter plaatse "Slange-rivier," annex "Rhenosterfontein," onder Zwellendam District, publiek te doen verkoopen, eene groot aantal Vee, bestaande in:—

2 a 3000 Merino Schapen, als Ooijen, Hamels, Rammen en Lammeren,
100 a 150 Paarden, als Merries, Hengsten en Reuns,
100 a 120 Koeijen, Kalven, waaronder jonge Ossen.

Voorts Wagens, Ploegen, Eggen, en al het Bouwgereedschap, mitsgaders een groote Zegen, en al hetgeen verder ter verkoop zal worden aangeboden.

J. P. DE WET,
De Wed. J. J. KOK,
De Hr. J. BARRY, Afslager.

Oproeping van Crediteuren en Debiteuren.

ALLEN die eenige vorderingen hebben tegen den Boedel van wylen de Weduwe FRANS AURNHAMMER, worden verzocht, daarvan by den Ondergeteekende aangifte te doen, binnen den tyd van zes weken van heden gerekend; terwyl zy die iets aan denzelven verschuldigd zyn verzocht worden hunne debita dadelyk te voldoen aan den Heer ANDRIES WOLHUTER, in de Walestraat.

Kaapstad den 27 July 1842.

A. CARSTENS, qq.

BERIGT AAN CREDITEUREN EN DEBITEUREN.

DIEGEENEN welke vorderingen hebben op den Boedel van mynen overledenen Echtgenoot JOHN FORTESCUE BEYNON, worden verzocht betaling te komen ontvangen by de Ondergeteekende, voor ultimo Augustus aanst., en die aan den Boedel verschuldigd zyn, hun debet voor het uiteinde van gemeld tydstip, te komen afdragen by de Ondergeteekende, op poene van regtelyke middelen.

ELIZABETH BEYNON, Weduwe en Executrice.

Stellenbosch, 25 July 1842.

KENNISGEVING.

NA afloop der Verkooping welke staat gehouden te worden op den 3 en 4den Augustus aanstaande, aan de Fransche Hoek, voor rekening des Boedels van wylen Mejufv. ANTONY ROUX, zal de Ondergeteekende doen verkoopen 2 Ossenwagens, 1 kleine Paardenwagen, 18 geleerde Trekossen, en 600 vette Schapen.

J. P. DE VILLIERS.

25 July 1842.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE Ondergeteekende zal op DINGSDAG, den 2 Augustus aanstaande, publiek laten verkoopen, zyne vruchtbare plaats genaamd *Titus Kloof*, gelegen aan de Wagenmakers Vallei, naby het nieuwe en aangename dorp Wellington, beplant met Wyngaardstokken, en diverse soorten van Vruchtboomen, hebbende extra Veeweide en voorzien van loopend Water.

C. HABLUTZEL.

Wagenmakers Vallei, 25 July 1842.

De Heeren DE VILLIERS, FORD, & Co., Vendu-Adms.

UIT DE HAND TE KOOP OF TE HUUR

HET Huis, No. 8, Keizersgracht, het eigendom van den Heer P. J. TRUTER.—Voor byzonderheden, vervoege men zich ten Kantore van de Heeren H. E RUTHERFOORD & BROEDER.—De voorwaarden zyn gunstig

AGENTEN

VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRICTEN.

Beaufort..................	De Hr. A. P. Meiring.
Clanwilliam..............	„ — S. J. du Toit,
Caledon..................	„ — A. P. Keyter,
George....................	„ — D. Coolhaas,
Graaff-Reinet...........	„ — J. J. Meintjes, Jr.,
Paarl......................	„ — J. D. Haupt,
Swellendam..............	„ — John Barry,
Stellenbosch............	„ — P. Korsten,
Malmesbury..............	„ — J. D. A. Freislich,
Somerset.................	„ — C. Möller,
Tulbagh..................	„ — W. Vos,
Tygerberg................	„ — F. Uys,
Uitenhage...............	„ — J. Brehm,
Worcester................	„ — J. Meiring.

30 Laatste Kwartier,........ 3u. 56m. 's Namiddags.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD, DEN 29 JULY 1842.

Op Maandag ll., nam de Raad van Wykmeesters, op het voorstel van Commissarissen, zekere Regulatien aan, waarmede het noodig is dat de Huishouders bekend worden gemaakt, daar dezelve het zamenstel van den Raad van Wykmeesters zullen affecteeren.

Volgens de Regulatien zoo als dezelve te voren stonden, was elke Wykmeester verpligt, de Wyk Registratie-Boeken te houden, alsmede een Wyk-Boek van aangegevene sterfgevallen en geboortens. Velen begonnen de moeijelyke taak te ondervinden waarmede zy belast waren, boven en behalve de byeenkomsten welke zy bytewonen hadden, en resigneerden als Wykmeesters.

Te gelykertyd, daar 48 Boeken van die soort door 48 onderscheidene personen moesten worden gehouden, was niets natuurlyker, dan dat door zulk een stelsel gebrek aan eenvormigheid, beide in de applicatie en uitvoering der regulatien, moest worden ondervonden.

Hierby komt, dat de Wykmeesters, ten minsten velen hunner, niet altyd en ten allen tyde konden verwacht worden, hunne mogelyk meer dringender bezigheden te laten varen, tot het doen van een onderzoek in hunne wyk of van de noodige aanteekeningen, waardoor het dikwyls gebeurd is dat er blancos ontstonden, welke de behoorlyke uitvoering der Municipale Regulatien in andere opzigten stremden.

Om die euvels voortekomen, bepalen de regulatien, welke thans zyn aangenomen, en aan Zyne Excellentie den Gouverneur tot zyne sanctie zullen worden toegezonden, dat al de aanteekeningen in de Wykboeken, door den Secretaris ten kantore van de Municipaliteit worden gedaan, en de boeken by de Wykmeesters gedeponeerd ten einde de naauwkeurigheid derzelve door hun worde gecontrolleerd.

De boeken van Geboortens en Sterfgevallen, zullen op hetzelfde Bureau worden gehouden, alwaar alle aangaven van sterfgevallen en geboortens moeten worden gedaan, terwyl de Commissarissen geauthoriseerd zyn een of meer personen te bezigen tot het opnemen van elke wyk, tot het einde van zoodanige aanteekeningen.

Daardoor zullen de Wykmeesters bevryd worden van hetgeen als eene zeer moeijelyke taak kan worden beschouwd, en hunne werkzaamheden thans naauwer worden bepaald tot de bywoning van de Byeenkomsten des Raads, wanneer zy daartoe worden uitgenoodigd, ten einde de huishouders te belasten,—een toezigt te houden over de behoorlyke aanwending van de inkomsten der Municipaliteit,—en de noodige regulatien te bepalen voor het goede bestuur onzer plaatselske belangen.

Kan er eene meer eervolle post zyn dan deze? Kan nu eenig huishouder,—maar byzonderlyk zy, wier geldelyke vermogens, verstand en ondervinding hen bevoegd maken voor de belangen hunner mede-huishouders te waken en dezelve te vertegenwoordigen,—thans de aanstelling van Wykmeester van de hand wyzen?

Wy vertrouwen dat dit onderwerp die ernstige overweging ontmoeten zal, welke hetzelve verdient, en dat het getal van candidaten voor de post van Wykmeester toenemen zal. Daar die Raad een behoorlyk gewigt verkregen heeft door de onafhankelykheid van deszelfs handelingen, alzoo diende denzelve thans ook eenen behoorlyken invloed te verzekeren, door het karakter van hen die denzelven uitmaken. Laat dit niet uit het oog worden verloren door hen, die naar het voorregt eener Vertegenwoordige Vergadering verlangend zyn.

PORT NATAL.

Het blykt uit de *Cape Frontier Times*, van den 21ste July, dat de Pilot ook te Port Elizabeth is aangekomen, en men zegt dat de Mazeppa Natal gelyk met de Conch en Pilot heeft verlaten, doch nog niet aangekomen was,—alsmede dat vyf der aanvoerders uitgeleverd zyn,—PRETORIUS, twee OOSTHUYZEN's en twee BREDA's.

Daar de Brievenzak nog niet was afgeleverd, toen het blad ter perse ging, zynde de post pas aangekomen, wordt geen verder nieuws gegeven; maar wy hebben eene communicatie ontvangen van Graham's-stad, d.d. *Vrydag 22 July*, binnen "een minuut voor dat de post vertrekt," waaruit wy het volgende *verschrikkelyke nieuws* trekken:—

"Met de Pilot," zegt onze Correspondent, "heb ik tyding ontvangen, dat de Zoolas reeds met hunne verwoestingen begonnen zyn, zynde verscheidene Boeren omgebragt; maar wat nog verschriklyker is, hebben zy de vrouwen aangevallen, hen levend de borsten afgesneden, en vervolgens van onder tot aan de keel opengereten. Inderdaad, myn waarde Heer,—de verschrikkelyke beschryving welke ik daarvan heb, gaat alle geloof te boven."

HET FONDS TER OVERBRENGING VAN VRYGESTELDE AFRIKANEN.

Wy hebben juist berigt ontvangen dat er Depêches ontvangen zyn, het Gouvernement alhier authorizeerende, de kosten, gemaakt tot den overbrengst der Vrygestelde Afrikanen van St. Helena naar deze Kolonie, uit de Koloniale of Militaire Kas te betalen. Indien dit zoo zy, hopen wy dat het Committee de Inteekenaren zal byeen roepen, om hunne instructie te ontvangen, hoedanig verder met hunne contributie moet gehandeld worden.

INDIE.

DE AANGELEGENHEDEN VAN CABUL EN JELLALABAD.

Er is op dit oogenblik tyding ontvangen van Generaal Pollock, twee marschen aan deze van zyde Jellalabad, de volkomene nederlaag van Akbar Khan, door de troepen, ter laatstgem. plaats, mededeelende. Wy hebben vier onzer kanonnen hernomen, alsmede twee vaandels en Akbar Khan's geheele kamp equipagie vernield. Het spyt ons te moeten melden dat Kolonel Dennie in het gevecht gesneuveld is en twee officieren gekwetst. De vyand heeft ernstig geleden en is op Port Lughman, terug-geweken.

Er heeft geen gevecht plaats gehad tusschen Alie Musjeed en de plaats door Generaal Pollock bereikt. Sir Robert Sale is uitgetrokken, om den vyand, 6000 man sterk, aantevallen, omdat Akbar Khan geproklameerd had dat eene zegepraal op Generaal Pollock behaald was: De kerel gaf werkelyk een salut ter eere van dit voorval. Sir Robert Sale's magt bestond uit 1,500 man.—*Englishman*, 26 *April.*

BERIGT.

Geheim Departement, Benaris, 21 April 1842.

De Gouverneur Generaal houdt zich verzekerd, dat elk onderdaan van het Britsche Gouvernement, met de grootste voldoening en belangstelling het rapport zal lezen, hetwelk hy thans publiek maakt, van de volkomene nederlaag der Affghansche troepen onder Mahomed Akhbar Khan, door het garnisoen van Jellalabad.

Dat vermaarde Garnisoen hetwelk door deszelfs volharding in het ondergaan der grootste ontberingen en door deszelfs moed in den stryd, zich reeds de deelneming en achting van elken waren soldaat verworven heeft, heeft thans, onder deszelfs dapperen aanvoerder te wapen snellende, in het open veld een' vyand verslagen, hetzelve in getal meer dan drie malen overtreffende, de vaandels van deszelfs beruchte ruitery nemende, deszelfs kamp vernielende, en 4 kanonnen hernemende, welke onder omstandigheden, die nimmer weer kunnen plaats vinden, gedurende den laatsten winter, in deszelfs handen gevallen zyn.

De Gouverneur Generaal wenscht het leger van harte geluk dat zegepraal tot deszelfs gelederen is terug-gekeerd. Hy houdt zich overtuigd, dat gelyk in vorige tyden, het bevonden zal worden, dat even als te Jellalabad, de Europische en Inlandsche troepen elkander onderling ondersteunende, en gelyke krygstucht en moed aan den dag leggende, zy in het gevecht gebragt worden door officieren in wien zy met regt vertrouwen stellen.

De Gouverneur Generaal gelast, dat de inhoud van dit berigt en van Sir Robert Sale's rapport worden bekend gemaakt aan al de troepen, en dat een salut van 21 schoten gedaan worde op elke voorname statie des legers.

Op last van den Hoog-Ed., der Gouverneur Generaal van Indie.

(Get.) T. H. MADDOCK, Secr.

BYZONDERHEDEN VAN HET FORCEEREN VAN DE BERUCHTE KHYBER BERG-ENGTE.

(*Uit de private Correspondentie van de Englishman van 30 April.*)

"Het plan van Generaal Pollock, heeft by uitstek wel beantwoord en Ali Musjeed werd op den eersten dag, dapper in bezit genomen. De geheele hitte van het gevecht viel op het 26 inlandsche voetvolk en H. M. 9de voetvolk, welke meer dan 80 man aan gesneuvelden en gewonden verloren. Het gevecht bepaalde zich bykans uitsluitelyk tot de regter heuvel en den ingang der engte. Kolonel Taylor's afdeeling, bestaande uit twee Compagnien van het 9de regiment voetvolk, en 4 van het 26ste,—vocht dapper en maakte de geheele oppervlakte der heuvels schoon, en vervolgens in de engte nederdalende, ging dezelve voort de heuvels aan de regter zyde, den geheelen weg naar Ali Musjeed, te bedekken. De achterhoede dezer afdeeling, echter, in het dekken der retraite onder Kapitein Gahan, van het 26ste en Berton van het 9de, leed erg, zynde 15 of 16 gesneuveld en gewond.

"By den ingang der engte, vielen de grenadiers van het 9de, onder Kapitein Ogle, de verschansingen dapper aan, namen dezelve, maar het spyt ons te zeggen met groot verlies, zyn 8 of 9 van zyn Compagnie overgeslagen. Aan den den linker heuvel werd er, gelooven wy, geen schot gelost, grootelyks tot verwondering van een ieder, daar sterke wederstand aldaar verwacht werd.

"Wy zyn thans uit de engte zonder iets te verliezen, noch hadden wy na den eersten dag eenige hulp. Het effect schynt een doodelyke slag te zyn geweest voor den hoogmoed van al de inlanders van dit gedeelte der wereld en niets kon de verbazing evenaren welke het onder hen verspreid heeft,—zy zyn in alle rigtingen gevlugt. Terwyl wy voortrukken worden al hunne groene oogsten afgesneden en de dorpen geslecht om hen voor hun verraad te straffen, want, tot den laatsten dag, geloofde men dat de engte gekocht en een gedeelte van het geld aan de schurken betaald was. Wat onze bestemming zyn zal na Sale te hebben ontzet, weet niemand, maar men gelooft over het algemeen dat wy zullen terug-keeren. Indien het narigt heden in den kamp ontvangen, echter naauwkeurig zy, namelyk, dat Shah Soojah vermoord is, is het niet te bepalen welke verandering dit maken kan. Gy zult zeker met leedwezen vernemen dat Generaal Dennie gesneuveld is in het gevecht dat Sale met Akhbar Khan had op den 4den; 60 man zyn bovendien gesneuveld en gewond, doch hy hernam evenwel vier van onze Cabulsche kanonnen en heeft den vyand goed geklopt. Het verlies der Khyberrees by het forceeren der engte—was 500 man; zy wilden ons gene gelegenheid geven hen sterker aantetasten.

"De Engte is thans in het bezit onzer waarde vrienden, de Seiks, die beloofd hebben dezelve te zullen open houden tot onze terugkomst, maar ik weet niet of wy hen vertrouwen kunnen, zy zyn zonder uitzondering, de insolentste, lafhartigste kerel van geheel Indie. De hitte wordt thans ondragelyk; wat heeft het hoofdkwartier niet te verantwoorden, om zulk eene magt aan het klimaat bloot te stellen op zulk eenen tyd des jaars; de engte kon gemakkelyk gekocht zyn, en, indien wy terug moeten, konden wy nu bykans weder in de Provencien zyn geweest, zonder verlies van leven, naar alle waarschynlykheid. Zy die het bestormen der hoogten uit de vlakte aanschouwden, zeggen, dat het beklimmen der regter hoogte, onder Kolonel Taylor, een der schoonste gezigten opleverde, welke zy immer aanschouwd hebben. De heuvel werd op drie punten aangevallen, eene party onder Kolonel Taylor, eene andere onder Kapitein Gahan en de derde onder Majoor Anderson, en genomen in omtrent een uur. Brigadier Wild, die de voorste divisie in de engte kommandeerde, werd tot myn leedwezen, door een onzer eigene bommen gekwetst."—*Englishman*, 30 *April.*

CANDAHAR.

De *Bombay Times*, van den 13 dezer, bevat het volgende nieuws van Generaal Engelands terugdryving, en zyne poging om zich met Generaal Nott, te Candahar te vereenigen.

Aan de naauwkeurigheid van het volgende bestaat er hoegenaamd gene reden te twyfelen:—

Generaal Engeland is terug geslagen. Hy was voortgerukt tot omtrent 4 marschen van Quetta, toen hy door eene verschansing in een der engten werd terug gehouden. De vyand had hem te voren gewaarschuwd, dat er hier eenen aanval plaats zoude hebben. Majoor Apthorp van het 20ste Regt. met het ligte bataillon voortgerukt zynde, bestormde de verschansing, maar werd dadelyk teruggedreven. Luit. May, van H. M. 41ste, met 16 manschappen sneuvelden, en omtrent even zoo veel werden gewond. Majoor Apthorp werd erg gewond, en negen zyner manschappen sneuvelden, De vyand werd eindelyk dapper uit het veld gedreven. De brigade retireerde naar eene verlatene vesting op den effen grond in de nabyheid. Toen van het laatste gehoord werd, zeide men, dat zy den geheelen nacht bezig geweest waren. Engeland schryft, dat hy thans op Quetta terug-wykt.—*Englishman*, 23 *April.*

QUETTAH.—De byzonderheden der mislukking van den Brigadier England zyn als volgt:—Wy hebben gene reden aan derzelver volkomene naauwkeurigheid te twyfelen.—Hy was, in weerwil van den raad van Majoor Outram en Luitenant Hammersley, met de helft zyner magt op Candahar aangerukt. De vyand had te voren gezegd, (als vermeld in eenen brief van Quettah van den 26 ult.) dat hy hem eenige marschen vooruit zoude ontmoeten, en hy hield woord. Vier marschen van Quettah vond hy de insurgenten sterk verschansd in het midden der engte. Onze kanonnen werden op hen afgevuurd, maar met weinig effect. Majoor Apthorp van het 20ste inlandsche voetvolk werd thans gelast om met het ligte bataillon voortterukken, en de post van den vyand te bestormen. Dit beproefden zy manmoedig. Onder het vuur der kanonnen, gelukten het eenigen binnen de verschansing te komen, maar zy werden dadelyk door den vyand met onwederstaanbaar geweld terug-gedreven. Luitenant May, van H. M. 41ste regiment sneuvelde, met 16 zyner manschappen, en even zoo veel werden gewond. Het inlandsche voetvolk leed erg. Apthorp werd gewond,—men vreesde doodelyk. Een vleugel van H. M. 41ste voortrukkende om het ligte bataillon te ondersteunen, werd zoo hevig aangevallen dat zy verpligt waren zich in een vierkant te formeeren en onderhand te schieten.—Verscheidene van den vyand sneuvelden, eenige yards binnen het bereik onzer bajonetten. Het regiment verloor 9 soldaten, behalven de 16 die te voren gevallen waren. De vyand werd kort daarna van alle kanten teruggedreven; en de Brigade, 1,200 man sterk, vertrok voor den nacht naar eene verlatene vesting of dorp in de vlakten.

Engeland schryft dat hy op Quettah terug wykt. Het rapport zegt, dat toen men het laatst van hem gehoord had, hy den geheelen nacht met den vyand bezig geweest was, wier getal slechts op 1000 man geschat werd. Brieven van den 26sten, waren de laatste op den 13den ontvangen, die van den 28sten kwamen gisteren ter hand, maar bevatten niets van de zaak, waarvan men klaarblykelyk niets had vernomen. Dezelve bevatten vele berigten van de geringe schermutseling in ons laatste vermeld. Indien de tegenstand tegen Brigadier Englands voortrukking plaats gehad heeft, gelyk wy gissen, omtrent den 1ste, en het nieuws van Ghuznie hem omtrent denzelfden datum bereikt heeft, moeten wy een paar dagen wachten voor wy uitzien kunnen naar byzonderheden met de gewone post. Het is waarschynlyk dat de magt, onder orders van Dadur, op den 28 ultimo te marcheeren, last zoude ontvangen om met allen spoed voort te gaan, in welk geval zy mogelyk zoo spoedig als England zelf te Quettah zyn konde.—De daadzaak, dat de vyand niet meer dan 1000 man heeft, sterkt het geloof omtrent den tweedragt en verwydering onder de Candahar Hoofden, breeder omschreven in onze brieven van den 24 en 26 ultimo; zoodat de onderhavige zaak allerwaarschynlykst het werk van eene allerstoutste bende insurgenten was, die zich hadden voorgenomen gebruik te maken van de hinderpalen, welke het bekend was, door Brigadier Engeland, in zyne voortrukking, moesten worden te boven gekomen, en duidt niets betrekkelyk den werkelyken staat des lands over het algemeen aan.—*Ibid*, 26 *April.*

Men heeft in de Agra en Bombaai bladen gezinspeeld op eene onlangs behaalde overwinning in den omtrek van Candahar, maar van de omstandigheden heeft men geen gewag gemaakt. Dezelve hebben ons thans bereikt, en wy verliezen genen tyd dezelve voor onze lezers te leggen.

Het blykt, dat Kolonel Wymer, met eene aanzienlyke magt van Candahar was vertrokken, ten einde met Majoor Generaal Engeland, die van Quetta aan het voortrukken was, medetewerken. Toen Kolonel Wymer, Dek Hadjie bereikt had, werd hy door 3,000 man, de meesten waarvan te paard, aangevallen. Deze dreef hy allerkrachtdadigst terug, byna 300 hunner doodende; of hy naderhand naar Candahar vertrokken is en voortgegaan is naar Quetta, hebben wy niet vernomen.

De Candahar-vallei bleef volgens de laatste berigten rustig, en leeftogt was overvloedig. Luit. Pattenson van het 2de regiment inlandsch voetvolk, die men zich herinneren zal gewond was, stierf den dag nadat zyn been was afgezet.—*Ibid*, 2 *Mei.*

DE CABULSCHE LYDERS.

Het is ons aangenaam uit onzen Madrasschen tydgenoot te vernemen, dat men voor meer dan 19,000 ropyen aan die presidentie ten behoeve van het Cabulsche lyder's-fonds heeft ingeteekend. Wy twyfelen in het minst niet dat twee maal-honderd-duizend ropyen in Indie zullen worden byeengebragt, en dat de andere presidentien begonnen zyn bytedragen.—*Ibid*, 7 *Mei.*

De Madrassche bladen hebben rapporten van oproer in de opper-provintien, waarin men op de officieren van nieuw geformeerde regimenten ligte voetvolk geschoten heeft. Daar gene der bladen van Calcutta boven-land, daarvan iets schynen te weten, besluiten wy dat het of eene vergrooting of eene geheele uitvinding is.—*Ibid.*

GENERALE ORDER DOOR DEN HOOG-ED. GOUVERNEUR GENERAAL VAN INDIE.

Hoofdkwartieren, Allahabad, 10 April 1842.

De Gouverneur Generaal, heeft van Majoor Generaal Pollock C.B., een rapport d.d. 16 dezer ontvangen, zyne aankomst te Jellalabad aankondigende.

De Majoor Generaal heeft aldus de bevelen van het Gouvernement ten uitvoer gebragt op eene wyze welke hem op de hoogste goedkeuring aanspraak geeft.

Het bevel des legers te Peshawur, onder omstandigheden van byzondere moeyelykheid ontvangende, heeft hy te midden van nieuwe en onvoorziene moeyelykheden en teleurstellingen, zyne tegenwoordigheid van geest behouden, en zich op zyn eigen oordeel verlatende, eindelyk met gelyke descretie en beleid, het van hem gevorderde doel bereikt.

De Gouverneur Generaal biedt Majoor Generaal Pollock zyne erkentelykheid aan, voor de goede dienst, welke hy daardoor het Gouvernement van Indie bewezen heeft, en verzoekt hem de goedheid te willen hebben, aan de dappere officieren en troepen, onzer zyn bevel, de volkomene goedkeuring, waarmede hun gedrag by die gelegenheid, beschouwd is geworden, medetedeelen.

De Gouverneur Generaal, heeft reeds in het mededeelen der depeche van Majoor Generaal Sir Robert Sale, K.C.B., d.d. 7 dezer, zyne erkentelykheid geuit voor de dienst van dien officier en van het garnizoen van Jellalabad, op dien dag in eene beslissende overwinning uitgeloopen, welke niets te wenschen zoude hebben overgelaten, indien Kolonel Dennie in het leven ware gebleven om daarvan ooggetuige te zyn.

Het garnizoen van Jellalabad, op dien dag deszelfs veiligheid door deszelfs eigene dapperheid verkregen hebbende, en thans weder met het leger vereenigd zynde door de bewegingen van de magt onder bevel van Majoor Generaal Pollock, C. B. blyft er voor den Gouverneur Generaal niets anders overig dan zyn gevoelen te bevestigen omtrent de billyke aanspraak van dat garnizoen op de dankbaarheid des Gouvernements en van hun land.

Het behaagt de Gouverneur Generaal te gelasten, dat de tweede compagnie van het 6de bataillon artillerie op deszelfs aanstellingen, en het 5de regiment ligte ruitery op deszelfs standaards en aanstellingen, en het 35ste regiment inlandsche voetvolk op deszelfs vaandels en aanstellingen, zullen hebben, eene muurkroon, boven welke, de woorden "Jellalabad," zullen geschreven staan, tot een gedenkteeken van de dapperheid, volharding, en onderneming door de onderscheidene corpsen gedurende het beleg van Jellalabad, aan den dag gelegd.

Het behaagt den Gouverneur Generaal mede, overeenkomstig met de aanbeveling van Zyne Excellentie de Opper bevelhebber, te gelasten dat "ten einde additioneele en voortdurende eer te geven, aan het 35ste regiment inlandsche voetvolk, terwyl zulks de dienst over het algemeen bevoordeelt, dat corps in het vervolg een ligt infanterie regiment te maken, met de pligten waarvan het reeds zoo wel bekend is, en met zoo veel yver en geestdrift volbragt heeft.

Het behaagt den Gouverneur Generaal verder te gelasten, dat een zilveren Medaille worde gemaakt voor elken officier, onder-officier, en soldaat, Europeaan en inboorling, die op den 7 April 1842, tot het garnizoen van Jellalabad behoord hebben, zoodanige Medailles zullen allen gelyk zyn en hebben aan eene zyde eene muurkroon, met eene superscriptie van "Jellalabad," en aan de andere zyde de woorden "7 April 1842."

De Gouverneur Generaal van Indie zal zoodanige Medaille, elken officier, onder-officier, en soldaat, Europiaan en inboorling, tot hunne dienst behoorende, aanbieden, en de authoriteiten te huis verzoeken, voor Hare Majesteit te leggen, hun nederig verzoek, dat het Hare Majesteit goedgunstiglyk moge behagen, de Bevelvoerende Majoor Generaal en de officieren, onder-officieren, en soldaten in Harer Majesteits dienst, die een gedeelte van het garnizoen van Jellalabad hebben uitgemaakt, toetestaan, een Medaille, even als die welke aldus aan hunne wapen-broederen, zal worden aangeboden, te ontvangen en te dragen.

De Gouverneur Generaal in aanmerking nemende de vele en groote ontberingen, waaraan de troepen, het garnizoen van Jellalabad uitmakende, gedurende het beleg van die plaats, blootgesteld waren, en de edele moed waarmede zy zich aan die ontberingen onderwierpen, even als de verscheidene verliezen welke de troepen geleden hebben, heeft goed gevonden te gelasten, dat een geschenk van zes maanden batta, gedaan worde aan al de officieren, onder-officieren en soldaten, Europeanen en Inlanders, die het garnizoen van Jellalabad, op den 7 April hebben uitgemaakt.

De Gouverneur Generaal, zal Zyne Excellentie de Opperbevelhebber des legers verzoeken, ten behoorlyken tyde bevelen uittevaardigen, dat de onderscheidene corpsen het garnizoen van Jellalabad uitmakende, op hunnen terug-togt naar Indie, aan al de statien op hunnen weg naar hunne cantonnementen, door al de troepen van zoodanige statien, in parade-orde, met gepresenteerde geweren moeten worden ontvangen.

Op last van den Hoog-Ed. Gouverneur Genl. van Indie.

(Get.) T. H. MADDOCK,
Secretaris des Gouvts. van Indie, by den Gouverneur Generaal.

AMERIKAANSCHE AANGELEGENHEDEN.

Nieuw York, 19 Maart 1842.

De staat van zaken tusschen Groot Brittanje en de Vereenigde Staten, vertoont thans eene dreigende houding. In alle landen bevinden zich ten allen tyde eene bende patriotten, luid om oorlog schreeuwende, ter verdediging van des natie's gekrenkte eer. Deze lieden zoeken werk, of indien zy bezigheid hebben, verwachten zy bevordering. Zy bojagen groote dingen, zoo als kontrakten voor de land- en zeemagt. Indien zy die bekomen kunnen, geven zy om het bloed en de schat niet welke uitgeput worden, noch om het bloed en de verwoesting welke volgen. Amerika heeft haar volle deel van zoodanige karakters. Zy zyn aan de hoeken der straten te vinden, babbelende over het onregt dat zy lyden, en de onmogelykheid van eene vriendschappelyke schikking in hangende moeijelykheden.

Er is eene andere klasse van menschen die gelooven, en eenigen hunner gelooven gemoedelyk, dat dit land door eenen *korten oorlog* zoude worden bevoordeeld. De hulpbronnen der natie (zeggen zy) zouden dan voor den dag komen.—Hare landbouw en hare fabriekwaren zouden eene nieuwe gedaante ontvangen. By het einde des oorlogs, zouden zware imposten op vreemde fabriekwaren noodig zyn, om de renten te betalen en het kapitaal van den oorlogs schuld aftedoen; want gene staatkundige party kan zich alhier staande houden die het stelsel erkent of de staatkunde voorstaat, van eenen bestendigen nationalen schuld. Van hen die inkomen en uitgaan, die posten bekleeden en naar posten zoeken, zeg ik niets. Zy zyn echter eene klasse die op hunne personeele belangen of bevordering zien.

De netelige staat des handels, niet alleen in de Vereenigde Staten, maar door de geheele wereld, heeft op de maatschappy waarin zy verblyf houden, een aanzienlyk getal ledig loopende individuen geworpen, velen van wien wanhopige karakters zyn. Deze vereenigen zich met, en vergrooten het getal misnoegden en oorlog-voorstanders. De vreemde betrekkingen des lands zyn berekend om hen de hoop inteboezemen dat oorlog tusschen Groot Brittanje en de Vereenigde Staten kan worden teweeg gebragt. Onder deze klasse kunnen uwe Canadiaansche patriotten worden gerangschikt, die voornamelyk in de staten van New York en Michigan hunnen toevlugt hebben genomen. Wel, wat is de staat van zaken tusschen deze twee magtige natien? welke zyn de moeijelykheden, welke men vermoed, dat hunne vreedzame gemeenschap in gevaar brengen kunnen? De groote moeijelykheden zyn de Oostelyke grensscheiding en de slaven kwestie.

In Nieuw Engeland bestaat er eene smeulende Vulkaan gereed, om in een oogenbliks kennisgeving uittebersten. Het volk is zeer opgewekt, maar rustig en koel over het onderwerp van de Maine grens-scheiding. Dit is geen eenzydig gevoelen. Hetzelve heeft diep wortel geschoten, in eene verstandige, zedelyke en denkende maatschappy. Zy berekenen de kosten van hetgeen zy voornemens zyn te doen, en handelen zelden met overyling of met onbedachtzaamheid. Zy koesteren een gevoelen, dat op hunne regten inbreuk wordt gemaakt, en dat hunne eigendommen hun op eene onregtvaardige wyze worden onthouden. Het is myne zaak niet, om over de juistheid van deze opinie uitteweiden. Ik zeg hetgeen ik weet het geval te zyn en men zal my, vertrouw ik, gedogen, hierby te voegen, dat, indien de kwestie van grensscheiding uiteindelyk een' oorlog te weeg brengt, zy nimmer het betwiste grondgebied zullen opgeven, zoo lang zy een daalder hebben, of een Yankee kunnen vinden, een geweer op schouder te houden.

De slaven kwestie is eene van nog grootere opgewektheid in het zuiden. Dezelve werkt op een volk van warme en vurige gevoelens. By hetzelve is het levendig. Eigendommen tot een onberekenbaar bedragen zyn met dezelve gemoeid. Behalve dat, biedt het denkbeeld van eenen slafschen oorlog, de verschriklykste gevolgen aan, daar dezelve nimmer met veiligheid zou kunnen worden geëindigd, zoo lang als het neger geslacht, in de zuidelyke staten niet geheel en al zal zyn vernietigd. De zaak van de *Creole* is daarom, van eenen aart om hunne vermoedens op te wekken, en hen zeer hardnekkig te maken, met betrekking tot eenige traktaats bepalingen welke met betrekking tot slaverny, gemaakt mogen worden. Men zal indachtig zyn dat de slaven bezittende en gene slaven bezittende staten gelyk staan—dertien elk; en daar twee derde der Raadsheeren vereischt wordt om dezelve te bekrachtigen, hebben de slaven bezittende Raadsheeren de magt om eenig traktaat tegen te werken.

Terwyl het met het Oosten en het Zuiden aldus gelegen is, en zy reden hebben, werkelyk of hersenschimmig, te klagen over de grieven welke zy lyden, zeggen de middel-staten, dat hunne schepen op eene onwettige en onregtvaardige wyze door de Britsche kruisers op de kust van Afrika, worden aangeklampt en aangehouden. Deze aanhouding beschouwen zy als het begin eens stelsels, hetwelk, indien niet tegengegaan, hoogst nadeelig, en in eenige gevallen, ruïneus voor den wettigen handel des lands zyn zal. Tegen het regt van aanklamping, in elke vorm of gedaante, protesteeren zy in de sterkste bewoordingen. De zaak uit dat oogpunt beschouwd, en het is het ware oogpunt, zult gy ontwaren, dat onder de bestaande omstandigheden, elk deel van het land deszelfs byzondere of plaatselyke grieven of reden tot klagen heeft, en gevolglyk, dat de gevoelens der natie geredelyk opgewekt en het volk overgehaald kan worden eenige oorlogzuchtige maatregelen te ondersteunen, welke het Gouvernement raadzaam oordeelt, te nemen.

De vraag is dan, wat zal waarschynlyk het gevolg zyn van de naderende onderhandeling? Ik aarzel niet myne opinie te geven, omdat ik het van my niet kan verkrygen eenigen twyfel over het onderwerp te koesteren. Ik geloof dat eene vriendschappelyke schikking plaats hebben zal. Ik koester gene beduchtheden voor eenen oorlog. Ik voorspel de gunstigste gevolgen uit de zending van Lord Ashburton. Ik houde my verzekerd dat het volk der Vereenigde Staten verlangend is op billyke en edele voorwaarden vrede te bewaren, en ik geloof dat deszelfs gevoelens behoorlyk door den President en zyn Kabinet, by den voortgang der onderhandelingen, zullen worden bekend gemaakt. De zending naar dit land wordt door het Gouvernement en het oordeelkundige gedeelte van het volk, beschouwd, als eene belofte dat het Gouvernement van de Koningin met even vreedzame gevoelen en inzigten bezield is. Indien de gevolgtrekking naauwkeurig zy; indien beide partyen verlangend zyn naar vrede, en genegen elkander regt te doen, welke reden bestaat er, of kan er bestaan, om vyandelykheden te vermoeden? Er zal geen oorlog zyn, indien gewoon verstand, hen bestiert die het lot, niet alleen van Groot Brittanje en de Vereenigde Staten in handen hebben, maar naar alle waarschynelykheid, het lot van de beschaafde wereld; want, de vlammen van oorlog eens aangestoken zynde, kan niemand voorzeggen, wanneer en waar derzelver verwoestingen zullen eindigen.—*Times.*

In den Senaat zinspeelde de Heer Clay, in den loop van zyne aanspraak over zyne resolutien, op de betrekkingen van de Vereenigde Staten met groot Brittanje. Het volgende is eene schets van het belangryke gedeelte voor het Engelsch publiek. De Heer Clay, zal men zien, koestert geen vermoeden dat uit de geschillen tusschen de twee landen een' oorlog ontstaan zal:—

"Het speet hem de aanrandingen door de party gezinde pers te zien doen op den uitstekenden individu die met den olyftak van vrede naar ons was gezonden. Niets was zoo onmenschelyk of zoo onheusch als die aanvallen. Hy had het geluk, toen hy zich in Engeland bevond, Lord Ashburton te leeren kennen van wien men in zyn eigen land getuigenis gaf van een goed karakter, zoowel aangaande zyn verstand als zyne opregtheid. De opgaaf dat hy nog in verband stond met het bankiers huis hetwelk hy opgerigt had, was eene dwaling. Hy had met dat huis gedurende 20 jaren niets te doen gehad. Hoe ook de gastvryheden des lands door eene ongebondene pers, mogten worden geschonden, vertrouwde hy dat het Amerikaansche volk, de aankomst van dien Heer, als een' vredes bode, met vreugde zoude begroeten.

"Er is geen gevaar" zeide de Heer Clay, "voor eenige botsing met Groot Brittanje, indien men in de behandeling van het geschil met verstand te werk gaat.

"Het eerste punt van geschil is de noord-oostelyke grensscheiding. De onderhandelingen over dat onderwerp werden voortgezet, in het vooruitzigt eener voldoende schikking. Over den grondslag eener schikking was men overeengekomen, en er bleven slechts eenige mindere punten over om geschikt te worden. Hy wist niet of de speciale minister met dit onderwerp belast was, maar de punten waarover wy uiteindelyk verschilden konden door arbitratie worden geschikt. Men koesterde gene vrees dat er daaromtrent eenen oorlog zoude plaats hebben.

"De zaak van de *Caroline* volgde. In die zaak was ons grondgebied geschonden. Maar wie zoude, onder al de botsingen welke noodwendiglyk tusschen natien ontstaan, over zulk een punt oorlog voeren, indien er geene andere reden bestond? Natien verklaren niet voor elke overtreding den oorlog. Buitendien was deze eene opgesmukte zaak, en hoewel de Britsche authoriteiten niet konden worden verschoond, bestond er evenwel eenige verzachting voor hun gedrag. In allen geval kon over deze zaak geen oorlog plaats hebben.

"De zaak van de *Creole* was het onderwerp van onderhandeling; en hy berispte een weinig de voorbarige publicatie der instructien van ons Gouvernement. "Groot Brittanje behoorde ons vergoeding te geven; maar er bestond geene onmiddelyk vrees voor oorlog ten gevolge van deze zaak.

"Het regt van aanklamping was de overige kwestie. Dat regt was een hetwelk niet zonder groote beledigingen kon worden uitgeoefend, en de Vereenigde Staten zoude nimmer daaraan toegeven. Noch begreep hy, dat Groot Brittanje daarop aanspraak maakte. Wat zeide Lord Aberdeen over dit onderwerp? Wy maken geen aanspraak op het regt om eenig Amerikaansche vaartuig te doorzoeken. Zelfs wanneer zy vol met slaven zy, of zy een Amerikaansch vaartuig zy, of zy Amerikaansche documenten heeft, zullen wy haar op haren weg niet tegenhouden. *Maar daar roovers uwe vlag kunnen hyschen, en daar andere natien* Spanje, Portugal, Frankryk of Engeland dezelve kan gebruiken, zullen wy, die volgens traktaat verbonden zyn, haar doorzoeken, en indien zy een valsch vaartuig is, met een vlag welke zy geen regt heeft te voeren, dan zullen wy haar nemen. Maar indien een Amerikaansch vaartuig, kan wy voortgaan. De Heer Stevenson zelf erkent in zyne briefwisseling dat de bloote daadzaak van eene vlag aan de mast te hebben geen roover kan beschermen. De bescherming moet overeen komen met de echtheid van het karakter van het vaartuig. Een traktaat, een wederzydsche regt van aanklamping daarstellende, werd eenige jaren geleden tusschen de Vereenigde Staten en Groot Brittanje gesloten. De Heer Canning zeide aan den Heer Rush, stel uwe eigene schikkingen in schrift, en wy zullen dezelve aannemen. De Heer Rush stelde dientengevolge een traktaat op. Hetzelve gaf een wederzydsch regt van aanklamping in de nabyheid van de West Indien en op de Afrikaansche kust.

"Het traktaat kwam naar ons. Wy bekrachtigden hetzelve, maar haalden dat gedeelte betrekkelyk de West Indien er uit. Het traktaat ging naar Engeland om aldaar te worden bekrachtigd; en de Heer Canning, gestoord over onze verandering van een door ons opgesteld traktaat, weigerde zyne goedkeuring. Onder de tegenwoordige omstandigheden der zaak kan dezelve gemakkelyk worden afgedaan, door eene schikking tusschen de twee Gouvernementen, indien men op eene vriendschappelyke wyze te werk gaat. Hy twyfelde eindelyk niet of al de bestaande moeijelykheden konden op eene vriendschappelyke wyze worden geschikt.—*Times*, 21 *April.*

PORT PHILIP EN REGTER WILLIS.

DE HEER CAVENAGH'S ZAAK.

(*Uit de Port Philip Gazette.*)

Een volledig en naauwkeurig rapport verschynt in al de plaatselyke bladen, betrekkelyk het buitengewoon tooneel in het Hooge Geregtshof, waartoe deze zaak aanleiding gaf. De oorspronkelyke zaak, waaruit hetzelve ontstaan is, de handelingen van den plaatselyken Regter, de verschyning en verdediging van den Heer Cavenagh,—de hevige berisping des Regters, en zyn uiteindelyk, beraden gevoelen in geschrifte, by het sluiten van het onderzoek, komen allen voor in het bestek, afgezonderd ter bekendstelling van plaatselyke regts-gedingen.

Hoewel wy met even veel weerzin als leedwezen op het gebeurde zinspelen, vorderen echter vele redenen van ons eene breedvoeriger kennisneming, dan waartoe wy genegen waren of tyd hebben. Ter narigt van partyen die niet verwacht worden, het uitgewerkte rapport der omstandigheden door te loopen, is het noodig, om de gelegenheid te beschryven, welke aanleiding gaf tot dezen tweeden buitengewonen uitval aan den kant des plaatselyken regters.

Op Dingsdag, den 8 dezer, werd in het Hof door de Heeren Locke en Chisholm,—de Heeren die als arbieters in de insolvente zaken van Dutton, Simson en Darlot waren aangesteld, een verzoek gedaan om de produktie van eene acte van vennootschap tusschen Dutton en Cavenagh, welke zy verklaarden te bestaan, en in het bezit van laatstgem. te zyn.

De Heer Regter Willis, aan wien het verzoek gedaan werd, ziende, dat het voor de arbieters noodig was de acte doortelezen, ten einde te beslissen, of Dutton, Simson en Darlot, werkelyk door het belang van Dutton, eenige aanspraak hadden op de eigenaarschap van de *Herald*, en zoo ja, tot welk een bedragen,—zeide hy dat hy genegen was hun aanzoek te admitteeren, maar stelde voor den Heer Cavenagh, te doen roepen, ten einde van hem te vernemen of hy de acte zoude willen opgeven, zonder de bemoeijenis van het Hof.

De Heer Cavenagh werd gevolgelyk onthoden, geinformeerd van de positie waarin hy toen stond tusschen de arbieters en het Hof, en verzocht de acte te produceeren.—Men moet in het oog houden dat Cavenagh, reeds te voren door de arbieters om die acte was gevraagd, en hen geantwoord had dat hy dezelve dan alleen aan hen zoude terug geven, wanneer hy vond dat hy daartoe wettig kon worden genoodzaakt; maar daar dit schynen kon als of hy een begeerte koesterde om onbillyk te handelen, tenzy gedwongen, was hy verlangend den Regter de redenen optegeven, waarom hy weigerde de acte optegeven, klaarblykelyk nog in het denkbeeld verkeerende dat de acte werkelyk betaald hebbende, hy niet verpligt was, dezelve vrywillig optegeven, en dat, het Hof gene authoriteit hebbende, derzelver productie te gelasten, hy naar regten niet verpligt was aan den eisch van den Regter te voldoen. Toen hy dus voor den Regter verscheen, zeide hy op eene rondborstige wyze, dat hy natuurlyk aan de begeerte van het Hof zoude willen voldoen, wanneer hy daarentegen kon worden overtuigd dat hetzelve de magt had hem daartoe te dwingen, maar vrywillig zoude hy het zeker nimmer doen, sedert—wilde hy zeggen—hy beschouwde dat hy de acte werkelyk had betaald, en men daarom van hem niet eischen kon zichzelven te benadeelen, door iets te doen, dat hem in een proces zoude kunnen wikkelen—toen de Regter alle eerbied voor zichzelven en de waardigheid van het Hof en de kroon welke hy vertegenwoordigde, uit het oog verliezende, toegaf aan een van die hevige losbarstingen van drift, welke even schandelyk voor hemzelven als voor het Gouvernement zyn.

Gedurende de *redekaveling* welke daarop volgde, en waarin beide Cavenagh en Willes driftig werden—beschuldigde de regter den man—die niet voor hem stond in de gedaante van een wettig proces—van eerloosheid, meineed, schaamteloosheid en zonder karakter te zyn, een verlangen te hebben, anderen voorbedachtelyk te benadeelen, van baatzucht, godloosheid, en het geven van valsche getuigenis—deze, ja al deze aantygingen, teekende by, den volgenden morgen, voorbedachtelyk in de notulen aan, toen de zaak niet langer tot het Hof behoorde, en waarom? Omdat de Heer Cavenagh, *het durfte wagen, een gevoelen tegenstrydig met het zyne te hebben!* Omdat, toen men van hem zulks vergde, hy weigerde aan een verzoek te voldoen, waartoe hy beschouwde niet moreel (zeer zeker niet naar regten) verpligt te zyn, zonder een decreet des Hofs.

Het is jammer dat de Heer Cavenagh, het Hof niet heeft verlaten, toen hy den "storm zag naderen" en het aan zyne Edelheid overgelaten, zyn gal uittebraken, in die weergalooze taal, waarin niemand beter dan hy, de onbelangrykste daadzaken weet te huiden. Het is jammer dat toen de arbieters genen wensch uitteden om hem te haasten, het zy in het bekomen van raad hoe hy handelen moest, of in zyn besluit, hy den Regter geen voorbeeld van zelf-beheer gegeven heeft, door zich voor den regterstoel, met behoorlyken eerbied te buigen, en het verzoek aan deszelfs lot overtelaten, op een bestaanbaar grondbeginsel besluitende, de acte niet optegeven, alvorens daartoe, door een decreet des Hofs, te zyn gelast.

Aan den anderen kant, hoeveel waardiger, hoeveel gepaster zoude het niet voor den Edelen Plaatselyken Regter van het Hooge Geregtshof van Port Plilip geweest zyn, wanneer hy,—na den Heer Cavenagh eene explicatie te hebben gegeven—gedaan had, hetgeen aan zynen kant eene allerfatsoenlykste wyze van handelen zoude geweest zyn, en op zyn gemoed gedrukt had, de noodzakelykheid zoowel als de gepastheid, om aan zyn regterlyk verzoek te voldoen; en dan, wanneer hy eene geneigdheid had getoond niet overtuigd te willen zyn, de applicanten stilletjes gelast had voorttegaan, en den hardnekkigen individue in de gevangenis te plaatsen, desniettegenstaande, zeggen wy, voor zichzelven houdende eenig gevoelen welke hy betrekkelyk de *beweegredenen* van den gevangen, koesteren mogt;—want, wy beweren, dat dit, tenzy in zaken waar misdaad bewezen is, eene aanmatiging is van hetgeen den Opper-Regter des heelals alleen toekomt.

Van het uur dat de Heer Regter Willes zyne voeten in de Kolonie aan wal gezet heeft, is zyn personeel gedrag op den Regterstoel dat van eenen "dolzinnigen" geweest. Hy heeft alle gelegenheden te baat genomen, om al hetgeen ter zyner kennisse gebragt werd,—hoewel hoeookgenaamd niet in verband staande met de zaak voor het Hof en hetwelk eene schyn van ongepastheid had,—met de uiterste strengheid te behandelen. Dat hy dikwyls grootelyks gedwaald heeft, is door dit en andere bladen openbaar geworden. Dat hy de karakters van anderen benadeeld heeft; dat hy in het burgerlyk en het gezellig leven verwarring teweeg gebragt heeft, en dat hy door het toomeloos gebruik van zyne tong, beide in het privaat en publiek leven, allen eerbied verloren heeft is onbetwistbaar.

Nog kon er een' zweem van verschooning zyn indien de persoon die het op zich genomen heeft de zedemeester te zyn, de arends-oogige ontdekker van 's menschen gebreken, feilen—de eindelooze vyand van dwalingen en misdaden, wanneer hy, een onberispelyk leven voerde en een onbevlekt

karakter beest. Kan John Walpole Willis, in de zoete onschuldigheid van dien God staan, wiens naam zo gemakkelijk tot zoo likwijts op zyne tooneloose lippen zyt, en nichtelven vry pielen van voorlezene en tegenwoordige misdieden—van misdaad als ambtenaar en te huis—van voorzichtigheid, drift en hoogmoed—van eenen gereden geest de feilen van minderen te beriepen, terwyl hy verstandig genoeg is zich niet te bemoeijen met hen die boven hem zyn,—van oplooptheid in gedachten en werken—van gewelddige taal, van bittere uitdrukkingen,—en van gedschteloosheid van het gedrag—kan hy zich van dit alles *niet* vryspreken, en zal hy achter van dag tot dag voortgaan alles te doen om het gedrag en de karakters van hen die hem omringen te beschimpen, te beleedigen en te beschedelen!

Geef gehoor, aan een eerlyk man, Hr. Regter Wellis, een, die, terwyl eene jongheid en onbegrotenheid, hem dikwyls mogen hebben genoopt, zich tegen u te verzetten, uwe talenten als een Regter en Redenaar, de verheevenheid welke gy boven anderen bezit, de uitstekende yver van gevoelen, de onvermeide aanwending uwer bekwaamheden, mogelyk op te hoogen prys stelt. Geef gehoor aan een' man, en verbeter die feilen,—de achterlating waarvan u zoowel achting als gezag, zoowel liefde als gehoorzaamheid zullen verzekeren:—*Australian Register.*

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, JULY 29, 1842.

On Monday last the Board of Wardmasters, on the proposal of the Commissioners, adopted certain Regulations, with which it is necessary the householders should become well acquainted, as it will affect the constitution of that Board.

By the Regulations, as they stood before, every Wardmaster was bound to keep the Ward Registry Books, and also a Ward Book of reported Deaths and Births. Many began to experience the onerous duty with which they were thus charged, independent of the meetings they had to attend, and resigned as Wardmasters.

At the same time, as 48 books of the sort were to be kept by 48 different persons, nothing was more natural than that from such a system, a want of uniformity, both in the application and execution of the Regulations, should be experienced.

Add to this that the Wardmasters, at least many of them, cannot always and at any time be expected to leave his perhaps more pressing business for either making a survey in his ward, or making the necessary entries. Thus blanks frequently occured, which obstructed the proper execution of the Municipal Regulations in other respects.

To avoid these evils, the Regulations which have been adopted, and will be transmitted to His Excellency for his sanction, direct all entries in the Ward Books to be made by the Secretary at the office of the Municipality, and the books to be deposited with the Wardmasters for the purpose of their controlling the correctness of such entries; and the Birth and Death Books to be kept at the same office, where all returns of deaths and births are to be made; whilst the Commissioners are authorised to employ one or more persons to make a survey of every ward, for the purpose of such entries.

Thus the Wardmasters will be relieved from what may be considered a very onerous duty, and their duties now be more closely confined to the attendance of the meetings of the Board, whenever convened, for the purpose of taxing the householders,—superintending the proper employment of the revenue of the Municipality,—and adopting the necessary regulations for the good government of our local interests.

Can there be a duty more honorable than this? Can any householder, but more particularly those whose wealth, intelligence, and experience render them competent to represent and guard over the interests of their fellow-householders, now refuse to accept the appointment of Wardmaster?

We trust this subject will meet that serious consideration which it deserves, and that the number of candidates for the office of Wardmaster will increase. As the Board has obtained a proper weight by the independence which marked their proceedings, so it should also now insure a proper influence by the character of those who compose it. Let this not be lost sight of by those, who are anxious for the boon of a Representative Assembly!!

PORT NATAL.

It appears from the *Cape Frontier Times* of the 21st July, that the *Pilot* had also arrived at Port Elizabeth, and it is stated that the *Mazeppa* left Natal the same day as the *Conch* and *Pilot*, but had not yet arrived; and also that five of the ringleaders have been given up,—PRETORIUS, two OOSTHUYZEN, and two BREDA'S.

As the bag letters were not delivered, when the paper went to press, the post having just arrived, no further news is given; but we have received a communication from Graham's Town, dated *Friday, 22d July*, written "a minute before the post starts," from which we extract the following *horrible intelligence*:—

"By the *Pilot*" says our Correspondent, "I have received intelligence, that the Zoolas have already commenced their immolation. Several Boers having fallen; but what is more horrid, the wives have been seized, their breasts while alive cut off, and then their bodies ript open from the *vagina* to the throat. In fact, my dear Sir, the horrible description given me exceeds belief."

THE "LIBERATED AFRICANS" FUND.

We are just informed that despatches have arrived, authorizing the Government here to defray the expenses incurred for transporting the St. Helena liberated Africans to this Colony, *out of the Colonial Revenue* or the Military Chest. If so, we trust the Committee will convene a Meeting of the Subscribers, to obtain their directions as to the further disposal of their contributions.

Indian News.

By the *Zenobia*, from Calcutta, the 13th of May, we have received Calcutta papers up to the 7th of May, from which we give the following extracts:—

CABUL AND JELLALABAD AFFAIRS.

Intelligence has just been received from General Pollock, two marches on this side of Jellalabad, announcing the total defeat of Akbar Khan, by our Troops at Jellalabad. We have recaptured four of our guns and two standards, and have taken the whole of Akbar Khan's camp equipage. Colonel Dennie, we regret to say, was killed in the conflict, and two officers wounded. The enemy have suffered very severely and have fallen back upon Fort Laghman.

There was no fighting between Alee Musjeed and the spot reached General Pollock. Sir Robert Sale went out to attack the enemy, who were 6,000 strong, because Akbar Khan had proclaimed that a victory had been obtained over General Pollock. The fellow accually fired a salute on the supposed occasion. Sir R. Sale's force numbered of 1,500 men.—*Englishman, April 28.*

NOTIFICATION.

Secret Department, Benares, 21st April.

The Governor General feels assured that every subject of the British Government will peruse with the keenest interest and satisfaction, the report he now communicates of the entire defeat of the Afghan Troops, under Mahomed Akbar Khan, by the Garrison of Jellalabad.

That illustrious garrison, which by its constancy in enduring privation, and by its valour in action, has already obtained for itself the sympathy and respect of every true soldier, has now, rallying forth from its walls, under the command of its gallant leader, Major General Sir Robert Sale, thoroughly beaten in open field an enemy of more than three times its numbers, taken the standards of their boasted cavalry, destroyed their camp, and recaptured four guns, which, under circumstances which can never again occur, had during the last winter fallen into their hands.

The Governor General cordially congratulates the army upon the return of victory to its ranks. He is convinced that there, as in all former times, it will be found, while, as at Jellalabad the European and Native Troops mutually supporting each other, and evincing equal discipline and valour, are led into action by Officers in whom they justly confide.

The Governor General directs that the substance of this Notification and of Major General Sir Robert Sale's report be carefully made known to all the troops, and that a salute of 21 guns be fired at every principal station of the army.

By order of the Right Hon'ble the Governor General of India,

T. H. MADDOCK,
Sec. to the Govt. of India.

—*Ibid April 28.*

THE KHYBER PASS.

The private Correspondence of the *Englishman*, contains the following particulars, with reference to the forcing of the above Pass:—

"With regard to the taking of the pass itself, that you must have heard by the express channel long before private letters could reach; but with regard to the details they were exactly as laid down in the plan I sent you, with the very slight alteration of Capt. Ferris' men being all on the left head instead of being divided between the right and left. The plan laid down by General Pollock answered admirably, and Ali Musjeed was taken possession of the first day in gallant style, the whole brunt of the action falling on the 26th N. I. and H. M. 9th Foot, who lost upwards of 80 men killed and wounded between them and one officer, Lieut. Cummins of the 9th killed, and Lieut. Mulcaster of the 64th, who was with the reserve, wounded. Capt. Ogle of the 9th also received an ugly fall, and many others a few partial scratches. The fighting was confined almost entirely to the right hill, and the entrance to the Pass. Col. Taylor's division consisting of 2 companies of the 9th Foot, and 4 of the 26th did the thing in gallant style and swept the whole face of the hill, and then descending into the Pass proceeded to crown the hills on the right hand side all the way to Ali Musjeed. The rear of his division, however, in covering the retreat, under Captains Gahan of the 26th and Berton of the 9th, suffered severely, having had some 15 or 16 killed and wounded.

"At the mouth of the Pass the Grenadiers of the 9th under Capt. Ogle, gallantly charged the breast work, carried it, but we regret to say with considerable loss, 8 or 9 of his company having been knocked over. On the left hill, there was not we believe a shot fired, much to the surprise of every one, as considerable resistance was expected there. We have now got clear of the Pass without losing a bullock load, nor had we any assistance after the first day. The effect appears to have been a death blow to the pride of all the natives of this part of the world, and nothing can equal the consternation it has spread among them; they have fled in every direction and cannot even be tempted to take away a stray camel, a thing at which they were remarkably expert before. As we go along, all their green crops are cut down, and villages blown up to punish them for their perfidy, for to the last day almost it was believed the Pass was bought, and part of the money was known to have been paid to the scoundrels. What our destination is to be after relieving Sale at Jellalabad no one knows, but it is generally believed we will return. If the information, however, which has reached Camp to-day, and is generally believed to be true, that Shah Soojah has been murdered, be true, there is no saying what difference it may make. You will no doubt be sorry to hear that Brigadier Dennie has been killed in action which Sale had with Akbar Khan on the 4th; 60 men were killed and wounded besides; he however re-captured four of the Cabool guns and gave the enemy a most infernal trushing. We are restoring Loosh Bas Khan, the Lalpoore man to this throne, but were obliged to throw a few shells into his Gurree before we could prevail on them to give it up to its rightful owner—he was the man who saved Capt. Harrington's party last October. The loss of the Khyberries is supposed to be some 500; they would not give us an opportunity of putting it to them stronger.

"The Pass is now occupied by our worthy friends the Seiks, who have promised to keep it open until we return, but I doubt much whether we can trust them; they are without exception the most insolent, cowardly brutes in India. The heat is now getting intense, the Brigades are out from morning till night, getting the baggage and Artillery along; some have not even seen their own baggage since we left; others consider themselves lucky in being able to get a change of raiment. What have not the Head Quarter People to answer for exposing such a force to the climate at such a time of the year; if the force now close to Jellalabad had been sent up with General Pollock, when first he came, Sale's failure never would have taken place; the Pass might have been easily bought; and if we were to return we might have been now nearly back again in the Provinces without the loss of a life in all probability; what it is to have a noodle at the helm. Those who were looking up from the plains at the storming of the heights, declared that the ascent of the right height, under Colonel Taylor, was one of the most determined and magnificent sights they ever witnessed. The hill was attacked at three different points—one party under Colonel Taylor, another under Captain Gahan of the 26th, and a third under Major Anderson—and carried in about an hour. Brigadier Wild, who commanded the advance division in the Pass, was, I am sorry to say, wounded by one of our own shells."—*Englishman, April 30.*

THE CABUL SUFFERERS.

We are glad to learn from our Madras contemporary that upwards of nineteen thousand rupees have been subscribed at that Presidency on account of the Cabul Sufferers' Fund. We have not the least doubt that two lacs of rupees will be raised in India now that the other Presidencies have begun to contribute.—*Englishman, May 7.*

THE PRISONERS.

It is feared that all Akbhar Khan's captives have been taken to Tugao, where Mahomed Shah has some tents, but I trust that General Pollock will be able by negociation to obtain their release. To pursue them would destroy all chance of their liberty, as Mahomed Shah declares he will run from hill to hill, and even carry his prisoners beyond the Caucasus, rather than allow them to be taken by force.

We hear dreadful accounts of the garrison of Ghuzni. All our men are anxious to march to Cabul to avenge their comrades, but we much fear that General Pollock's instructions will not allow him to make the movement.

The last report is, that on the murder of Soojah, Futteh Jung threw himself into the tent of Mahomed Khan Begat, that Ameenoolah Khan of Logur seized the Bala Hissar and proclaimed Futteh Jung king, while the people of Cabul proclaimed the murderer. At length it was agreed that a third person should hold the reins of Government, while Futteh Jung should march with a force to expel the English from Candahar, and the other scoundrel should bring an army to assist Akbhar against us. Akbhar has taken the prisoners to Tezeen. It seems that Dad Khan, the Tugao chief, refused to receive him. Akbhar himself has gone with 300 horses to Cabul, where he will not greatly aid his party I suspect.—*Englishman, May 5.*

The *Agra Ukhbar* says:—

"Another action has been fought near Candahar, in which our troops were completely victorious. It took place at a small Pass, and commenced by an attack on a foraging party, sent out from the town, the escort to which was soon reinforced, and the enemy also added to their force, until the original skirmish became a general action. The enemy were completely defeated, with the loss of 100 men and several influential chiefs. The triumph of our arms is becoming ing complete in every quarter in Afghanistan."—*Ibid.*

CANDAHAR.

The *Bombay Times* of the 13th instant, contains the following intelligence of General England's repulse in his attempt to effect a junction with General Nott at Candahar.

Of the accuracy of the following there is no reason whatever to doubt:—

General England has been repulsed. He had advanced about four marches from Quettah, when he was arrested by a stockade in one of the passes. The enemy had warned him beforehand that here there would be an attack. Major Apthorp of the 20th having advanced with the Light Battalion, stormed the stockade, but was instantly driven back. Lieut. May, of H.M. 41st, with 16 rank and file, were killed, and about as many more were wounded. Major Apthorp was severely wounded, and nine of his men were killed. The enemy were at length gallantly driven off the field. The brigade retired to a deserted fort in the even ground near by. When last heard of they were said to have been engaged all night. England writes that he is now retiring on Quetta.—*Englishman, April 28.*

QUETTAH.—The particulars of the mischance of Brigadier England are as follows: we have no room to doubt their perfect accuracy. He had, in defiance of the advice of Major Outram and Lieutenant Hammersley, advanced with half his force towards Candahar. The enemy had stated beforehand (as mentioned in a Quettah letter of the 26th ultimo), that they would meet him some marches in advance, and they kept their word. Four marches from Quettah he found the insurgents strongly stockaded in the centre of the Pass. Our guns opened upon them, but with little effect. Major Apthorp, of the 20th Native Infantry, was now ordered to advance with the Light Battalion to storm the enemy's post. This they attempted in gallant style; under the fire of the guns, a few succeeded in getting within the stockade, but were immediately driven back by an irrististible rush of the enemy. Lieut. May, of H. M.'s 41st, was killed, with 16 of his men, and as many more wounded. The native infantry suffered severely. Apthorp was wounded, it was feared mortally. A wing of H. M.'s 41st, advancing to support the light battallion, was charged to the teeth and obliged to form in hollow square and afterwards fire: several of the enemy were killed within a few yards of our bayonets. The regiment lost 9 men in addition to the 16 who had previously fallen. The enemy were shortly after this repulsed on all sides; and the Brigade, 1200 strong, retired for the night to a deserted fort or village in the plains. England writes that he is in retreat on Quettah. The report is, that, when last heard of, he had been engaged all night with the enemy, whose numbers are only estimated at 1000 men. Letters of the 26th were the latest received on the 13th, those of the 28th reached yesterday, but contained no allusion to the affair, which evidently had not then been heard of. They are full of accounts of the petty skirmish mentioned in our last. If the opposition to Brigadier England's advance occurred as we conjecture about the 1st, and the Ghuznee news reached him about the same date, we must wait for a day or two before we can look for particulars by ordinary course of post. It is likely that the force under orders to march from Dadur on the 27th or 28th ult. would be instructed to move on with all despatch: in which case they might probably be at Quettah as soon as England himself. The fact of the Enemy having no more than a thousand men, strengthens the belief of the disunion or dispersion of the Candahar Chiefs, detailed in our letters of the 24th and 26th ult.; so that the present affair was most probably the work of an over audacious band of insurgents, bent on taking advantage of the obstacles which it was known must be encountered by Brigadier England in his advance, and indicates nothing as to the real state of the country in general.—*Englishman, April 26.*

A Bombay letter of the 21st ultimo, supplies us with the following relative to the repulse of Brigr. England, and the state of the country above Quettah. All writers in that quarter seem to be of opinion that Gen. Nott will be unable to hold out at Candahar, but our own views are not quite so gloomy.

General Nott will be in great danger, more particularly if troops are marching both from Cabool and Herat, as is expected. General England will soon have three thousand men at his disposal, when if he and General Nott could arrange to meet near the Kojuck pass, they would be able to open it, and enable the latter to make his way to Quettah, for no one believes that he will be able to hold on at Candahar. The great want with General England is cavalry, and more particularly Dragoons.

Since the above was written many private letters have been received from Quettah. They all mention that four times the forces that General England had with him would not have succeeded in forcing a passage to Candahar, as the whole is in arms. It was not a stockade that was attacked, but a regular field work. The assailants, after having carried the first breast work, were exposed to a fire from inner ditches and entrenchments. This shows that the art of war is progressing beyond the Indus, which was also proved by the brilliant charge of the enemy's cavalry, the moment after the advance was repulsed, and which prevented, the reverse giving any support.

P.S. The *Times* gives 58 as the number wounded of the L Company of H.M.'s 41st. The real loss was 17 killed and 29 wounded, quite enough for one Company!—*Ibid, May 3.*

Allusion has been made in the Agra and Bombay papers to a victory recently achieved in the neighbourhood of Candahar, but no details of the event have been given. These details have now reached us, and we lose no time in giving them to our readers.

It appears that Colonel Wymer moved down from Candahar with a respectable force in order to co-operate with Major General England who was advancing from Quettah. When Colonel Wymer had reached Dek Hadjie, he was attacked by 3,000 men—chiefly horse. These he most effectually routed killing nearly three hundred of them. Whether after this he retired upon Candahar and proceeded onwards towards Quettah we have not learned.

The Candahar valley remained quiet by the last accounts, and provisions were abundant. Lt. Pattenson of the 2d N. I., who, it may be remembered, was wounded, had died the day after the amputation of his leg.—*Ibid, May 7.*

AMERICAN AFFAIRS.

NEW YORK, March 19, 1842.—The state of affairs between Great Britain and the United States presents, at this moment a threatening aspect. In every country there is, at all times, a *band of patriots* crying aloud for war, in defence of the nation's violated honour. These men seek employment, or, if employed, they anticipate promotion. They are hunters after fat jobs, such as army or navy contracts. If they can obtain these, they are regardless of the blood and treasure that are exhausted, or the misery and desolation that follow. America has her full share of such characters. They are to be found at the corners of the streets, prating of the wrongs sustained, and the impossibility of an amicable adjustment of pending difficulties.

There is another class of men who believe, and some of them honestly believe, that this country would be benefitted by a *short war*. The resources of the nation (they say) would be then called into action. Its agriculture and its manufactures would receive a new impetus. At the close of the war heavy duties on foreign fabrics would be necessary to pay the interest and extinguish the principal of the war-debt; for no political party can sustain itself here who avows the doctrine or advocates the policy of a permanent national debt. Of the *outs* and the *ins*, the incumbents and the seekers after office, I say nothing. There are a class, however, that look to their personal interest or advancement.

The deranged state of trade, not only in the United States, but throughout the world, has thrown upon the community in which they reside a numerous body of unemployed individuals, many of them of desperate character. These unite with and swell the number of malcontents and war-hawks. The foreign relations of the country are calculated to inspire them with a hope that a war may be produced between Great Britain and the United States. Among this class may be ranked your Canada patriots, who have sought refuge principally in the states of New York and Michigan. Now, what is the state of affairs between these two mighty nations? What the difficulties that it is apprehended may jeopard their peaceful intercourse? The great difficulties are the Eastern boundary and the slave question.

In New England there is a smothered volcano in readiness to burst forth at a moment's warning. The people are much excited, but tranquil and calm on the subject of the Maine boundary. This feeling is not one of party. It is deep rooted in an intelligent, moral, and thinking community. They calculate the cost of what they are about to do, and seldom act rashly or inconsiderately. They are impressed with the opinion that their rights are invaded, and their property wrongfully withheld from them. It is not my province to discuss the soundness of this opinion. I state what I know to be a fact; and I may be permitted, I trust, to add, that should the question of boundary ultimately produce a war, they would never surrender the disputed territory while they could command a dollar, or find a Yankee to shoulder a musket for its defence.

The slave question is one of yet greater excitement in the South. It operates upon a people of warm and ardent feelings. With them it is vital. In it is involved property to an incalculable amount. Besides, the idea of a servile war presents consequences the most terrible, as it could never be terminated with safety, until the total extinction of the negro race in the southern states. The affair of the *Creole* is, therefore, of a character to awaken their apprehensions, and to render them exceedingly pertinacious as to any treaty stipulations which may be made in reference to slavery. It must be borne in mind that the slave-holding, and non-slave holding states are equal—*thirteen* each; and as it requires two-thirds of the senators to ratify the slave-holding senators have the power of defeating any treaty.

While the east and the south are thus circumstanced, and have cause, real or imaginary, to complain of the wrongs they suffer, the middle states are alleging that their vessels are illegally and unjustifiably boarded and detained by British cruisers on the coast of Africa. This detention they consider as the commencement of a system, which, if not checked, must prove highly injurious, and, in some cases, ruinous to the legitimate commerce of the country. Against the *right of search*, in every form and shape, they protest in the strongest terms.

From this view of the case, and it is the true view, you will perceive that under existing circumstances each section of the country has its special or local grievances, or cause of complaint, and consequently that the feelings of the nation may readily be awakened, and the people induced to support any warlike measures the Government may deem it expedient to adopt.

The question then is, what will probably be the result of the approaching negotiation? I have no hesitation in giving my *opinion*, because I cannot permit myself to entertain a doubt on the subject. *I believe that an amicable arrangement will be made.* I have no apprehensions of a war. I augur the most favourable result from the mission of Lord Ashburton. I am sure that the people of the United States are anxious for the preservation of peace, on terms just and honourable; and I believe that their feelings will be fairly expressed by the President and his Cabinet in the progress of the negotiations. The mission to this country is considered by the Government and the intelligent part of this people as a pledge that the Queen's Government is influenced by like pacific feeling and views. If this conclusion is correct,—if both parties are desirous of peace and willing to do justice each to the other, what reason is there, or can there be, to apprehend hostilities? There will be no war, if *common sense* controls those who hold in their hands the destiny, not only of Great Britain and the United States, but in all probability the destiny of the civilized world; for the flames of war once kindled no man can foretell when or where their ravages shall cease.—*Times.*

In the Senate Mr. Clay, in the course of a speech on his resolutions, incidentally referred to the relations of the United States with Great Britain. The following is an outline of the part interesting to the English public. Mr. Clay has not, it will be seen, any apprehension of war springing out of the differences between the two countries:—

"He regretted to see the assaults made by the partisan press on the distinguished individual who had been sent to us with the olive-branch of peace. Nothing was so unmanly or so indecent as those attacks. He had the good fortune, when in England, to know Lord Ashburton, and he bore the highest character in his own country, both for wisdom and integrity. The statement that he was still connected with the banking-house which he had established was a mistake. He had not been connected with that house for 20 years. However the hospitalities of the land might be violated by a licentious press, he hoped that the American people would greet the arrival of this gentleman as a messenger of peace.

"There is no danger," said Mr. Clay, "of any rupture with Great Britain, if proper ability is employed in the management of the controversy.

"The first point of controversy is the North-Eastern Boundary. The negotiation on that subject was in progress, with every prospect of a satisfactory termination. The basis of an arrangement had been agreed upon, and there only remained some minor points to be settled. He did not know that the special Minister was charged with this subject, but the points as to which we finally disagreed could be settled by arbitration. There was, therefore, no apprehension of war from that source.

"The Caroline affair came next. In that case our territory was violated. But who, amongst all the collisions which necessarily happen between nations, would make war upon such a point as this, if there was no other reason? Nations do not declare war for every offence. Besides, this was a mixed-up affair,—and though the British authorities could not be excused, yet there was some palliation for their conduct. At all events, no war could take place on account of that affair.

"The Creole affair was the subject of negotiation; and he censured a little the premature publication of the instructions of our Government. Great Britain ought to indemnify us; but there was no immediate apprehension of war from this matter.

"The Right of Search was the remaining question. That right was one that could not be exercised without great abuses, and the United States would never yield it. Nor did he understand Great Britain as claiming it. What said Lord Aberdeen on this subject? We claim no right to examine any American vessel. Even if she be full of slaves, if she be American—if she have American papers—we will not stop her in her course. But as pirates may hoist your flag, and as other nations, Spain, Portugal, France, or England, might use it, we, who are bound by the treaty, will examine her, and if she be a false vessel, with a flag that she has no right to use, then we will take her. But if she be American, she may pass on. Mr. Stevenson himself admits, in his correspondence, that the mere fact of a flag at the mast head cannot protect a pirate. The protection must be commensurate with the genuineness of the character of the vessel. A treaty providing a mutual right of search was, some years ago, entered into between the United States and Great Britain. Mr. Canning said to Mr. Rush, draw up your own arrangements, and we will agree to it. Mr. Rush drew up a treaty accordingly. It granted a mutual right of search in the vicinity of the West Indies, and on the African coast. The treaty came to us. We ratified it; but struck out that part relating to the West Indies. The treaty went to England for ratification there, and Mr. Canning, piqued at our alteration of a treaty drawn by us, refused to assent to it. In the existing state of this matter, it can be easily settled by an arrangement between the two Governments, if it is entered upon in a spirit of amity. He had no doubt, in fine, that all the existing difficulties could be amicably settled."—*Times.*

ENGLISH POLICY.

The *National* considers the differences existing between the Courts of France and Great Britain as far from being arranged, and states that the peace of Europe rests at present upon a most uncertain foundation. "The perfidious hand," continues *Le National*, "which has sown all the seeds of war on the Continent, the implacable hand of the Tories, is still agitating the hatred and terror which revolutionary France excited amongst the old monarchies. Great Britain, disturbed in her influence, is becoming uneasy at the progressive developement which by degrees is closing Europe against her produce. Great Britain, humiliated by her impotent attack against China, and her cruel defeat in Affghanistan, perceives black clouds gathering between her and the United States. Thus the position of Great Britain appears to be as critical, if not as dangerous, as at the period when Chatham assumed the reins of government. To suppose that a Tory Government should think of an European war under such circumstances, would appear to be an incredible paradox. It would be so for any continental Power, but for England this paradox is a truth, for she has always chosen the time when she was about to sink under internal or external difficulties to disturb other nations. This fact has occurred from the time of Cromwell to that of Pitt, and from Pitt to Palmerston.

"It might be imagined that, under the present circumstances, England would be dejected; but ask M. Guizot his opinion. The Tory Ministry in the midst of their difficulties, are becoming more exigent every day. M. Guizot is their servant and their slave, but their slave does not appear to them sufficiently docile. Lord Aberdeen has written to him to complain that, contrary to established usage, France has not ratified the treaty relating to the right of search concluded with full powers. This is not all: he requires that France should assist him to conquer Jerusalem for his Bishop Alexander. In fine, he requires that France should withdraw her fleet from Smyrna, and, as he always accompanies his demands with a threat, he reminds M. Guizot that the Powers who signed the treaty of July have declared, in the most peremptory manner, that the integrity of the Ottoman empire was to be extended to all the possessions over which the Porte exercised a right of sovereignty, which would include the Barbary Powers."—*Times, April 14.*

PORT PHILIP AND JUDGE WILLIS.

(From the Port Philip Gazette.)

A full and accurate report appears in all the local papers, of the extraordinary scene in the Supreme Court to which this case has given rise. The preliminary matter in which it originated, the proceedings adopted by the Resident Judge, the appearance and defence of Mr. Cavenagh, the violent storm of the Judge, and his final, deliberate, written opinion in closing the investigation, are all set forth in the department allotted to the local law intelligence.

Although it is with equal disgust and regret that we recur to the transaction, yet many reasons call on us for a longer notice than either our inclination or leisure would lead us to afford. For the information of parties who are not expected to wade through the elaborate transcript of the circumstances conveyed by the report, it is necessary to describe the occasion which has led to this second extraordinary *outbreak* on the part of the Resident Judge.

On Tuesday, the 8th instant, an application was made in Court by Messrs. Locke and Chisholm, the gentlemen appointed to act as arbitrators in the insolvent affairs of Dutton, Simson, and Darlot, for the production of a co partnership deed between Dutton and Cavenagh, which they affirmed to be extant, and in the possession of the latter.

Mr. Justice Willis, before whom the application was made, seeing that it was necessary for the arbitrators to peruse the deed in order to decide whether Dutton, Simson, and Darlot, really possessed any claim, through the interest of Dutton, in the proprietorship of the *Herald*, and if so to what amount, said that he was prepared to admit their application, but proposed to send for Mr. Cavenagh in person, to know whether he would yield up the deed without the interference of the Court.

Mr. Cavenagh was accordingly sent for, informed of the position in which he then stood between the arbitrators and the Court, and requested to produce the deed. Cavenagh, it must be recollected, had before been applied to by the arbitrators for this deed, and answered that he would only restore it to them when he found that he could be legally compelled; but as this might appear to convey a wish to act unfairly, unless coerced, he was anxious to explain to the Judge his reason for declining to produce the deed, being evidently still under the impression that having morally satisfied the deed, he was not called upon voluntarily to give it up, and that the Court having no authority to enforce its production, he was not legally bound to comply with the Judge's demand. When he made his appearance, therefore, on the floor of the court, he said in a very straightforward manner that he would of course satisfy the court, could he in return be satisfied that it had the power to coerce him to the act, but voluntarily he certainly never would since—he was going to say—he considered he had morally satisfied the deed, and could not therefore be called upon to injure himself by doing what might involve him in a law suit—when the Judge, losing all respect for himself and the dignity of justice and the crown which he represented, lashed himself into one of those violent exhibitions of passion which, in the eyes of those who can look on with feelings alike removed from amusement and fear, are equally disgraceful to himself and the government.

During the *altercation* which ensued, and in which both Cavenagh and Willis lost their tempers, the Judge taxed the man—who by the way was not before him under the form of any legal process—with dishonesty, perjury, want of shame and character, a desire maliciously to injure others, selfishness, impiety and prevarication—*these, all these*, he deliberately put on record the subsequent morning, when the case *was no longer in the court*, and for what?—Because Mr. Cavenagh *dared to have an opinion different to his own!*—because, when *requested*, he declined complying with an injunction which he did not consider he was morally (most certainly not *legally*, until his submission had been made a rule of court), bound to attend.

It is to be regretted that Mr. Cavenagh had not walked out of the court when he saw the "coming storm," and left his Honor to expend his wrath in that colossal language, than in which no one knows better how to clothe the most unimportant facts. It is to be regretted that when the arbitrators expressed no wish to hurry him, either in obtaining advice how to act, or in his subsequent determination, that he did not set the Judge an example of self-control, bowed with due deference to the judgment seat, and left the application to take its chance, resolving upon a consistent principle not to give up the deed until his submission had been made a "rule of court."

On the other hand, how much more dignified, how much more becoming in the Honorable the Resident Judge of the Supreme Court of Port Philip, had he, having explained to Mr. Cavenagh, carried out, what on his part was a highly gentlemanly mode of acting, and impressed on him, beyond a mistake, the necessity as well as propriety of complying with his judicial request; and then, upon his showing a disposition not to be convinced, had he quietly instructed the applicants to proceed, and lodged the contumacious individual in gaol, still, however, we say, reserving to himself any opinion he might hold as to the prisoner's motives; for that, we maintain, unless in cases where criminality is established, is to usurp the functions of the supreme Judge of the universe.

From the hour that Mr. Justice Willis landed in the colony, his personal behaviour on the bench has been that of an "infuriate." He has never missed an opportunity to cut up with the utmost severity every thing coming—however remotely connected with the case in hand—under his notice which bore the appearance of impropriety. That he has often egregiously erred has been made manifest by this and other journals. That he has injured the characters of others; that he has created confusion in civil and social life; and that he has lost public respect from the unruly use of his tongue, both in private and in public life, is undeniable.

Still might there be a shadow of excuse were the person who took upon himself to be the censor of morals—the eagle-eyed detector of men's trivial faults—the endless declaimer against errors and crimes, were *he* of blameless life and irreproachable character. Can John Walpole Willis stand in the presence of that God whose name and precepts are so frequent on his intemperate lips, and absolve himself of crime past and present—of crime in married life and single—of crime in office and at home—of prejudice, passion and pride—of a ready spirit to lash the faults of those below him, whilst he is wisely cautious of noticing those above him—of hastiness of thought and action—of violence of language, of bitterness of expression, and of thoughtlessness of carriage—can he *not* absolve himself of all these, and yet will he continue day after day to satirise, interfere, annoy, and injure by every means in his power, the conduct and characters of those around him!

Take the word of an honest man, Mr. Justice Willis, one who, while his youth and intemperance may have often led him to oppose you, admires, *perhaps too much*, your talent as a judge and an orator the command you possess over the mass, the impetuous zeal of opinions, the indefatigable application of your capacities, and the superior order of your acquirements. Take the word of an honest man, and amend these faults, the removal of which will ensure you esteem as well as command, love as well as obedience.—*Australian Register.*

The *Leipsic Gazette* of the 4th inst., under date Constantinople, states that the British Government had solicited permission from Mehemet Ali to march a body of troops through Egypt to the Isthmus of Suez for the purpose of facilitating their arrival in India. The Pasha is said to have replied that he could not grant the request without the consent of his master the Sultan. The object of Sami Bey's visit to Constantinople is to represent to the Sultan the inexpediency of granting a similar permission, and to suggest the propriety of erecting a line of forts on the coast of the Red Sea.—*Times.*

High Sheriff's Office.

Cape Town, July 28, 1842.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Cases, the following Sales will take place, viz.:

DISTRICT OF MALMESBURY.

PIETER MEIRING,
versus
JOHANNES STEPHANES THERON, Ps.
PIETER FREDRICK RYK DE VILLIERS,
versus
Said J. S. THERON, Ps., and another.

On Wednesday, the 10th of August, 1842, at 10 o'Clock A.M., at the Defendant's Residence, situated at the "Porceleinberg," District of Malmesbury, of a Horse Wagon complete, 2 old Bullock Wagons, and for articles of Household Furniture.

DIVISION OF ALBANY.

ABRAHAM JACOBUS ESPAG,
versus
CHRISTOFFEL POTGIETER.

On Monday, the 15th of August 1842, at the Stores of Messrs. J. D. NORDEN & Co., in Graham's Town, of a Horsewagon complete, 6 Oxen, a Stallion, 4 Mares, 2 Cows and Calves, a Sofa, 2 Tables, &c. &c. &c.

J. STEUART, High Sheriff.

PUBLIC SALE OF

LANDED PROPERTY,

WITH LIBERAL COMPETITION MONEY,

IN THE VILLAGE OF SWELLENDAM.

In the Insolvent Estate of JACOB WILLEM CORNELIS BOLTMAN.

ON SATURDAY,

6th OF AUGUST NEXT,

AT 11 O'CLOCK PRECISELY, WILL BE SOLD

IN TWO LOTS,

PEREMPTORILY TO THE HIGHEST BIDDER,

ON THE PREMISES,

Before the Resident Magistrate of Swellendam,

LOT No. 1.—Comprises certain PIECE OF LAND with the Buildings thereon, measuring Five hundred and forty-four square roods and six square feet, situated in the Village of Swellendam.

LOT No. 2.—A certain PIECE OF LAND with the Buildings thereon, measuring one morgen, also situated in the Village annex to Lot No. 1.

LOTS 1 and 2, will be first sold seperately by the Rise and Fall, and afterwards in one Lot by the Fall.

The abovementioned Property is situated in the most central part of Swellendam, were Landed Property is daily increasing in value.

The Conditions of Sale are to be seen at the Offices of the Master of the Supreme Court, Mr. J. BARRY, at Swellendam, and at the Office of Mr. J. H. MÖLLER, No. 3, Church-square, Cape Town, where the Diagrams and Transfers may also be inspected.

A. HORN, Sole Trustee.

Cape Town, June 30, 1842.

PUBLIC SALE

With Liberal Competition Money and Bonus.

ON MONDAY,

The 8th of August 1842,

WILL BE POSITIVELY SOLD,

TO THE HIGHEST BIDDER,

CERTAIN Piece of FREEHOLD LAND formerly the property of P. G. BRINK, Esq., in extent 2 morgen and 452 square roods, 187 do. feet, being lot No. 1, situate in the Cape District, East towards the Liesbeek River, and forming parts of the Places *Valkenburg*, and *Liesbeek*, extending North to the land of Mr. C. MOSTERT, Senior, and South towards that of Mr. JOHN TOWNSEND.

The Conditions of Sale may be known at the Office of Mr. J. G. STEYTLER, Auctioneer.

W. HIDDINGH,
W. C. A. MOLLER.

N.B.—The Sale will be held on the Spot, and Commence at 11 o'Clock precisely

---

SUBSCRIPTION BALLS.

Under the Patronage of LADY NAPIER.

The next Ball of the Season,

WILL BE HELD IN THE

COMMERCIAL EXCHANGE,

ON TUESDAY,

2ND AUGUST NEXT.

☞ *DANCING to commence at half-past 8 o'CLOCK*

Applications for Non-Subscriber's Cards of Admission, to be made to Mr. ROSS, at the Commercial Exchange.

STEWARDS:

The Hon. J. B. EBDEN, Esq.,
Major LONGMORE,
Captain JENKINS, 25th Regt.,
EDWARD CHIAPPINI, Esq.

CHARLES HAWKINS, Hon. Sec.

PROFESSORS OF THE

SOUTH AFRCIAN COLLEGE.

AS the "Professor of Dutch and Classic Literature" and the "Professor of Mathematics" have given notice of quitting their appointments in the College, at the end of the present year.

The Directors are desirous of ascertaining if the vacancies may be filled up in the Colony, and will receive until 30 September next, applications as to the same through the Hon. Secretary Mr. Advocate HOFMEYR, L.L.D., who will be ready to afford any requisite information thereon.

By Order of the Directors,
J. H. HOFMEYR, Hon. Sec.

South African College, July 20, 1842

PUBLIC SALE

AT SLANGE RIVER.

THE Undersigned JACOBUS PETRUS DE WET, Senior, LL.D., and the Widow JOHANNES JACOBUS KOK, intend to sell by public auction on the 30th and 31st August next, at the Place "Slange Rivier," adjoining "Rhenosterfontein," in the District of Swellendam, a great number of CATTLE, consisting of

2 *a* 3000 MERINO SHEEP, such as Ewes, Wethers, Rams, and Lambs.
100 *a* 150 HORSES, viz:—Mares, Stallions and Geldings.
100 *a* 120 COWS, CALVES, including young Oxen.

ALSO,

Wagons, Ploughs, Harrows, and all the Agricultural Implements; a large Seine and all such other articles as will be offered on the day of Sale.

J. P. DE WET,
The Widow J. J. KOK.

JOSEPH BARRY, Auctioneer.

SALE OF VALUABLE

LANDED PROPERTY, &c.

Belonging to the Estate of the late Mrs. HELENA MARIA KARNEPEK, Widow of the late RYK LE SUEUR, Esq. L.L.D.

THE Undersigned will cause to be publicly sold on MONDAY and TUESDAY, the 29th and 30th of the month of AUGUST NEXT, all the Immoveable and Moveable Property, Household Furniture, Plate, &c. belonging to said Estate.

The Conditions of Sale, &c., will be notified hereafter.

J. J. LE SUEUR,
J. A. LE SUEUR, } Executors.

FOR PRIVATE SALE,

ON VERY FAVORABLE TERMS,

ONE of the best CORN FARMS at Koeberg, but four miles distant from Town, and already sown with 62 muids of Grain.

On account of the open situation of the Land and the fine and fertile Pasture, all Speculators are invited to avail themselves of this favorable opportunity, especially those who wish to devote themselves to the rearing of Merino Sheep.

For further particulars, apply to the Publisher of this Paper.

FOR PORT ELIZABETH.

THE A. 1. Brig *Mary Hallet*, Captain JOHN GARDINER, will be ready to receive Freight for the above Port in a few days, and has excellent accommodations for Passengers.—Apply to

DICKSON, BURNIE & Co.

RECEIVED per *John* and *Medora*, and for Sale at the Stores of the Handel Maatschappy,—

Refined Sugar and Deals 3 x 10, 12, 14, and 16 feet in length.

ALSO FOR SALE,

House Coals, Iron, Ploughshares, yellow Sugar, white and brown Rice, Tea, Pepper, Salt, Nutmegs, Mace, Tamarinds, Negrohead Tobacco, Window Glass, White Lead, Teakwood, Wagonwood, &c.

MAURITIUS SUGAR.

FOR Sale at the Stores of the Undersigned, the CARGO of the Schooner "BRITON," just landed, consisting in brown and yellow Mauritius SUGARS, in lots to suit Purchasers.

WILLIAM BILLINGSLEY.

Also on Sale, Jute Bags, Gunny Bags, COOPER'S pre served Fruits, Jams and Jellies, &c. &c.

TO-MORROW MORNING

WILL be sold by Mr. JONES on the Parde, without Reserve, to the Highest Bidder,

30 Kegs, being residue of Preserved Tamarinds,
100 Kegs white, red and green Paint,
60 Casks bottled Ale and Porter,
20 Packages Piece Goods, consisting of: fancy, printed and plain Orleans Cloth of superior quality and patterns, Chusan Chenes, Mousseline de Laine Dresses, black and mixed Cassimers, Pilot Cloth, Bleached Calico, Bafta Fents, grey Sheeting, 72 inches, Printed Cantoon and Moleskins,

ALSO,

5 Cases Hats and Caps,
3 „ Peppermint Lozenges,
5 „ Prints, superior quality.

THOMSON, WATSON & Co.

TO-MORROW (SATURDAY,)

DENEYS, BROTHERS & Co.

WILL SELL

6 SPLENDID MARBLE CHIMNEY PIECES,
6 „ „ FOUNTAINS.

---

200 *Muids Excellent Cape Wheat.*

AT the Sale of Mr. R. J. JONES, will be sold TO-MORROW, (Saturday,) the 30th instant, 200 muids of excellent Cape Wheat, of the last Crop.

PER "OCEAN QUEEN."

JUST landed, a select assortment of Goods, consisting of *Muslin Insertions—new patterns*,—colored Sarsnet and Satin Ribbons, various widths; Chené Lutestring ditto, latest fashion; white and black striped Gauze Ribbons, children's woollen and cotton Boots, *Artificial Flowers, quite new assortment*; white Shirtings, broad Voerchits, fancy worked Scarfs, white Punjums, Duffles, fancy Bonnet Caps, &c. &c. &c.

B. DANEEL,
July 28. No. 45, Church-street.

BRIG "ARION."

TO-MORROW,

(SATURDAY) AFTERNOON,

THE 30th INSTANT,

A PUBLIC SALE WILL BE HELD AT THE

QUEEN'S WAREHOUSE,

AT 2 O'CLOCK,

ON ACCOUNT OF THE UNDERWRITERS,

OF THE HULL,

Masts, Spars, Sails, Tackle, Apparel, and Furniture OF THE BRIG "ARION,"

246 Tons old measurement,

BUILT PRINCIPALLY OF ENGLISH OAK,

AS SHE NOW LIES IN TABLE BAY.

JAMES SEARIGHT & Co., Agents.

WINES, &c.

WITHOUT RESERVATION,

TO CLOSE ACCOUNTS,

WILL BE SOLD

TO-MORROW MORNING

AT Mr. R. J. JONES'S,

30 Cases each Port and Sherry Wines,
2 Cases Black Merinoes.

SIMPSON BROTHERS & Co.

TO-MORROW MORNING,

MR. JONES will sell on the PARADE,

50 Barrels bright yellow SUGAR,
50 „ Crushed Loaf do.
3 Hhds. LOAF SUGAR,
50 Fine fresh ENGLISH HAMS.

JAMES SEARIGHT & Co.

SHARES.

THE Sale of SHARES in different Companies, as previously advertised, will be continued on

SATURDAY, THE 6TH AUGUST,

At 12 o'Clock precisely,
On the Stoep of the Commercial Exchange.

J. G. STEYTLER, Gs.

AGENCY.

THE Situation of the Undersigned in the Government Bank having ceased, he offers his Services as General Agent, and trusts by assiduity, a speedy transaction of business entrusted to him, and reasonable charges, to make himself worthy of Public Support.

J. C. OVERBEEK.

Rose-street, No. 66,
Cape Town, 28th July 1842.

SALE OF

Carriage, Horses, Harness, &c.

TO be sold by Mr. BARTMAN, for Mr. BLORE, on the Parade, TO-MORROW, (Saturday, the 30th inst.,) at 11 o'Clock, the Carriage, Horses, and Harness, and remaining property of Colonel LEWIS, consisting of a Brussel Carpet, a Turkey Carpet, Couch with Satin Cover, Saddle Bags, a lot of Books, a remnant of Wines, and FIVE STEAM NAVIGATION SHARES.

FOR SALE

WAGONS, CARTS, & HORSES.

ON SATURDAY, the 6th of August next, will be publicly sold on the Parade, without Reserve,—

A Strong pleasure Wagon complete,
„ do. do. Cart do.
„ do. open Wagon, and
8 well-seasoned Wagon Horses.

The whole of which is in the mean time for private Sale.

SALIE OF THE CAPE.

Castle-street, Cape Town.

GUNPOWDER.

AT Mr. JONES's Sale, TO-MORROW MORNING, will be sold, about 80 Canisters GUNPOWDER.

South African Licensed Victuallers Protection Society.

WARNING

TO UNLICENSED DEALERS IN WINES, &c.

AS the Public in General, and our honored Superintendent of Police in particular, must *now* be perfectly convinced, that the irregularities and disgusting scenes of Drunkenness, about which, not only the *Temperantists*, but also the unprejudiced friends of morality and good order so loudly complain, are not to be ascribed to the *Licensed Wine Dealers* of this Town, whilst they particularly take place at an hour of the evening or in the mornings, nay, even on Sundays and Churchdays, when it is well known that all Public Houses are rigorously closed; and as neither the Government law against the *unlicensed* Dealers nor the vigilance of our otherwise excellent Police Establishment, seem to be sufficient to prevent this sort of smuggling, which is particularly now carried on in almost all the streets of this Metropolis, with the greatest audacity; the *Great* as well as the *Small* contraveners of the Ordinance No. 93, (that is, the Gentlemen *Merchants, Shopkeepers, Lodginghouse Keepers, Ale, Gingerbeer, and Soda-Water Sellers, &c. &c. &c.*; who are not ashamed to compete with *Householders of low respectability* in this prohibited trade,) are hereby warned, that a Society under the abovementioned name is now established, with the only and special view, to render the necessary assistance to the Local Government, in the prevention of their secret manoeuvres and for prosecuting and unmasking the Delinquents without distinction of person, before the competent Courts.

The subjoined Sections of the Ordinance No. 93 are in the mean time strongly recommended to their notice:—

XIX. "And be it further enacted, that if any Person shall make information before a Resident Magistrate, and show probable cause, why he suspects that any Person sells any such Liquors as aforesaid by Retail, without Licence to that effect, it shall and may be lawful for such Magistrate, within his Jurisdiction, to summon such suspected Person before him, and also to summon any other Persons to be examined and give Evidence upon the charge against such suspected Person; and if such Persons so summoned as Witnesses shall refuse to appear, or shall refuse to be examined on oath and give Evidence as aforesaid, it shall and may be lawful for the said Magistrate to commit every such Offender to Prison, for a period not exceeding one month, or until the party shall no longer refuse to be examined and give Evidence as aforesaid."

XXVI. "And be it further enacted, that any Person who shall be licensed to keep any Eating House, and shall sell or permit to be drunk in his House, or furnish for consumption therein, any Wines or Spirituous Liquors whatever, or who shall sell or permit to be drunk therein, any Malt Liquors, Ginger Beer, or Spruce Beer, (unless he have a Licence to keep an Ale House on the same Premises,) such Person shall incur and be liable to the pains and penalties imposed on Persons convicted of selling such Liquors respectively without a Licence."

By Order of the abovementioned Society,
C. E. BONIFACE, Secretary.

Cape Town, 25th July 1842.

ADVERTISEMENT.

THE Undersigned begs to acquaint the Public in general, and the environs of Wynberg particularly, that he has commenced a School in the central part of the abovementioned Village, where he instructs in the English and Dutch Languages, Writing, Arithmetic, Geography, and History &c., at the very reduced price of 4s. 6d. per month. Boarders taken at £1 7s. instruction included. For further particulars apply at the Undersigned.

Wynberg, July 25, 1842. S. N. DE KOCK, Cs.

NOTICE TO CREDITORS & DEBTORS.

ALL Persons having any Claims against the Estate of the late Widow FRANS AURNHAMMER, are requested to give Notice thereof to the Undersigned, within six weeks from this date; while those indebted to the same, are called upon to pay their Debts forthwith to Mr. ANDRIES WOLHUTER, in Wale-street.

A. CARSTENS, q.q.

Cape Town, July 27, 1842.

NOTICE TO CREDITORS AND DEBTORS.

THOSE Persons having demands against the Estate of my deceased Husband JOHN FORTESCUE BEYNON, are requested to call for payment to the Undersigned before ultimo August next; and those indebted to the said Estate, to pay their debts, before the expiration of the said period, also to the Undersigned, on pain of being prosecuted against according to law.

Stellenbosch, 25th July 1842.

ELIZABETH BEYNON, Widow and Executrix.

PUBLIC SALE OF CATTLE.

ON MONDAY, the 15th August, the Undersigned will cause to be publicly sold at the Place of Mr. WALDPOT, at Tygerberg, 50 Head of Cattle, including Fat Slaughter Cattle and Draught Oxen. The Cattle will be positively present.

Cape Town, 28th July 1842. MELT J. BRINK.

GROVE HOUSE,

TO LET.

GENERAL HOPPER being about to leave the Colony, offers to let his Spacious and Convenient Residence called GROVE HOUSE, with Offices and extensive Ground attached, situated at the upper end of the Buitenkant. The General being desirous of obtaining a permanent and careful Tenant, is induced to offer this Splendid Property at the low rent of £250 per annum.—Apply to

DICKSON, BURNIE & Co.

MESSRS. J. H. BAM & Co.,

BEG to advise the Public, that they have opened a Shop in the well-known Premises of, and next door to the Dispensary of Messrs. KUNHARDT & Co, in Heerengracht, where they profess to deal only in Articles of the best quality, by

Wholesale and Retail.

Their Stock of CIGARS and TOBACCO is of the choicest kind, and comprises MANILLAS of a quality rarely, if ever imported into this Colony. Havannhas, van Zandyks, Chinsurahs, &c. &c. &c.

Their SNUFFS, independent of the usual variety of Foreign Snuffs, deserve particular attention for the perfection of their manufacture.

Their CAPE SNUFF, plain and scented, combines with sweetness and purity of flavor, the following qualities:

1st. It does not act on the respirative organs like the common Cape Maunfacture.

2nd. From an unremitted attention of five years to its manufacture, it has been brought to a perfection that age and climate will not impair the quality, and that age will only improve it To this invaluable and warranted quality, they beg to call the particular attention of the Trader in the Interior.

3d. Composed of the choicest Ingredients only, its flavor is warranted not to be produced by deleterious substances.

4th. It excels in purity and sweetness of flavor the Cape Snuffs generally offered to the Public. To ascertain these qualities, they invite the Sceptic to come and try.

Lastly, but not least,—They beg to call attention to their **EYE SNUFF**, an infallible remedy against Rheumatism in the face, weak eyes, rheumatic headache, shooting pains in the ears and teeth, so peculiar to the climate of this Colony, and so well-known under the formidable name of *Zinkens*

This invaluable composition is sold in cannisters of 1s. 6d. and 2s. 9d. each, the cannisters have wrappers with directions for use.

*** *Be particular to ask for J. H. BAM & Co.'s Eye Snuff, or Snuff for Zinkens.*

Cape Town, 17, Heerengracht.

N.B.—Just received, fresh Negrohead and Cavendish TOBACCO.

PUBLIC SALE AT THE FRENCH HOEK.

ON WEDNESDAY the 3d, and if necessary, on THURSDAY, the 4th of August next, the Testamentary Executors to the Estate of the late ELIZABETH CATHARINA LE ROUX, Widow of the late Mr. ANTHONY ROUX, will cause to be publicly sold, the Effects belonging to said Estate, consisting of:—

2 Stukvats holding 4 Leaguers each, Eight 20 Half-aum Casks, 8 Tubs, 3 of which are of Teakwood, Leaguers, Buckets, Cocks, 18 Leaguers old and young Wine, 2 Brandy Stills complete, &c. &c., 2 Bullock Wagons, 1 covered Cart, 1 Grape Cart, 14 Draught Oxen, 7 head of Breeding Cattle, 1 Forge complete, Carpenters' Tools, 2 Ploughs, 1 Harrow, Yokes, Riems and Straps, a quantity of sawed Frames, Planks, &c &c.

HOUSEHOLD FURNITURE,—1 Cabinet, Wardrobes, Chests, Tables, Chairs, 6 Feather Beds, Crockery, Glass and Earthenware, Culinary Utensils, and other articles too numerous to particularize.

J. J. ROUX,
D. F. DU TOIT, } Testamentary Executors.

Messrs. DE VILLIERS, FORD & Co., Vendue Adms.

N.B. The Sale will commence at 9 o'Clock precisely.

PUBLIC SALE AT THE PAARL.

THE Undersigned, in capacity as Executor Dative in the Estate of the late LOUISA STEYN, Widow of the late Mr. ANDRIES KOEKS, will cause to be sold by public Auction, on his Est situate in this Village, on Wednesday the 1st August next, the Effects belonging to the above Estate, consisting in Bedsteads, Bedding, Chairs, Clothes Presses, Chests, Pots, Pans, &c. &c.

Also will be sold in Commission, Fir Planks, Laths, and sawed Wood for Frames; two Soap Boilers, &c. &c.

ROCCE CATORZIA, Executor Dative.

Paarl, July 18, 1842.

DE VILLIERS, FORD & Co, Vend. Adms.

WITHOUT RESERVE.

AT the Commission Sale of Messrs. DE VILLIERS, FORD & Co., at the Paarl, to be held on MONDAY, THE 8TH AUGUST next, will be sold a set of Dining Tables, 12 stinkwood Chairs, a fine Bedstead, 5 Window Sashes, 2 Saddles, a brace of Pistols, and various other Articles, ALL WITHOUT RESERVE.

PUBLIC SALE.

THE Undersigned will cause to be publicly sold on TUESDAY, the 2d August next, his fertile Place *Titus Kloof*, situated at Wagenmakers Valley, near the new and agreeable Village of Wellington, planted with Vines and divers kinds of Fruit Trees, having good Pasturage and current Water.

C. HABLUTZEL.

Wagonmaker's Valley, July 28th, 1842.

Messrs. DE VILLIERS, FORD & Co., Vendue Adms.

NOTICE.

AFTER the close of the Sale, to take place on the 3d and 4th August next at Frenchhoek, for account of the Estate of the late Mrs. ANTONY ROUX, the Undersigned will cause to be sold, 2 Bullock Wagons, a small Horse Wagon, 16 trained Draught Oxen, and 600 fat Sheep.

July 25, 1842. J. P. DE VILLIERS.

1,500 FAT SELECTED SHEEP.

ON TUESDAY the 9th August next, the Undersigned will cause to be publicly sold at the Place of Mr. C. E. GRUNDELINGH, Groenfontein, the above number of excellent selected Sheep, which will be positively present.

A. M. HORAK.

Paarl, July 26, 1842.

Messrs. DE VILLIERS, FORD & Co., Vendue Adms.

1500 *Excellent Fat Sheep and Goats.*

IN the course of next Month (the day to be fixed hereafter,) will be publicly sold at the Place of Mr. JAN DE WAAL, at Joostenberg, the abovementioned number of excellent fat Sheep, for account of Mr. E. B. HOFFMAN.

J. WEGE, Vendu Adm.

Vendue Office, Stellenbosch,
July 26, 1842.

PUBLIC SALE OF

EXCELLENT FAT SHEEP.

ON WEDNESDAY, the 10th Augnst, 1842, will be publicly sold under Administration of Mr. P. KORSTEN, at Joostenberg, in the District of Stellenbosch.

2700 Excellent fat Sheep, which are about to be brought from the Interior by the Undersigned, and will positively be present on the abovementioned day.

Worcester, July 14, 1842. S. J. WERNICH.

1,200 *Excellent Fat Sheep.*

TO-MORROW (Saturday,) the 30th July, the Undersigned will cause to be sold privately on the Farm Zwarteberg in Zwartland, the above number of Excellent Fat Sheep, well worth general attention.

P. A. M. BRINK, Ds.

Liberal Credit will be given.

For Private Sale or To Let.

THE House No. 8, Keizersgracht, the Property of P. J. TEUTEN, Esq For particulars apply at the Office of Messrs. H. E. RUTHERFOORD & BROTHER.

The terms will be made favorable to Purchasers.

TO LET,

A HOUSE and GARDEN, called *Rozenhof*, in Kloof-street, well adapted for a respectable family, and possession may immediately be had.—Apply to

Kloof-street, No. 10. A. J. VAN BREDA.

SHIPPING INTELLIGENCE.

LIST OF VESSELS EXPECTED IN TABLE BAY.

From Boston U.S., American brig *Levant*, G. S. Holmes.

From Calcutta, ship *Bidston*, N. Harmer, for Table Bay and Liverpool; bark *Rookery*, E. Bourn, and ship *Justina*, W. Loader, for Table Bay and London.

From Cork and St. Helena, ship *Resistance*, G. Patey, with Troops, for Table Bay &c.

From Greenock, steamer *Phœnix*, J. Harrington, (was to leave May 15.)

From Hamburgh, Hambro' bark *Georg Heinrich*, L. Hinrichsen.

From Liverpool, brig *Watkins*, T. Whiteside.

From London, schooner *Barrys*, T. Dixon, bark *Cape Packet*, C. Lamb, bark *Janet Isat*, E. Goldsmith, bark *Sarah Crisp*, J. Crisp, bark *Susan Crisp*, T. Cobden, and brig *William Pitt*, T. Francis, for Table Bay; bark *Lady Feversham*, G. Webster, for Table Bay and Bombay; bark **Abercrombie Robinson*, E. Frazer, for Table Bay and Ceylon, with Troops; ship *Neptune*, W. Ferris, and bark *Romeo*, A. Pollock, for Table Bay and Madras; schooner *Waterloo*, H. Brock, for Table Bay and Singapore.

From Mauritius, brig *Comet*, J. Rodam.

From Pernambuco, bark *Hamilton Ross*, R. Allen.

From Rio de Janeiro, schooner *Eliza Scott*, J. C. Ahier, and brig *Harmony*, J. Douglas.

From the Texel, Dutch Frigate *Juno*, 40 guns, Commander J. P. Klein, for Batavia.

IN SIMON'S BAY.

From England, H.M. Frigate *Winchester*, 50 guns, Captain C. Eden, with Rear Admiral the Hon'ble J. Percey.

IN ALGOA BAY.

From London, *Admiral Nelson*, Langlois, brig **Harlequin*, G. Garwood, brig *Horwood*, ———, schooner *Jim Crow*, G. Geere, and brig **Lively*, T. H. Martyn.

* Had sailed by the latest accounts.

The brig *Arion*, which was on shore near the Imhoff Battery, has been abandoned. She will be sold To-Morrow.

ARRIVED IN TABLE BAY.

July 25. *Royal Albert*, British bark, 407 tons, D. Balderston, from the Downs May 9, to this port, Bataria and Soerabaya. Cargo sundries. Passengers, Messrs. Antingh, and Prince; and 4 in the steerage. Brings a mail.

Twentyman & Warner, Agents.

27. *Mary*, Colonial coasting schooner, 70 tons, J. Reid, from Algoa Bay July 16, to this port, in ballast. Passenger, Mr. Searbrow. J. Smith, Agent.

27. *Medora*, British brig, 222 tons, O. May, from London May 1, to this port. Cargo sundries. Brings a mail.

Twentyman & Warner, Agents.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

July 26. British schooner *Spartan*, H. Miller, to Algoa Bay and Mauritius.
26. British bark *Louisa Munro*, J. Doxford, to London.
27. British bark *Steadfast*, T. Owen, to London.
27. British brig *Nelson*, G. Maclaren, to New Zealand.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRITISH—SHIP.

Ocean Queen, C. L. van Zuilicom.—Madras.—Thomson & Co.

BARKS.

Fortitude, G. Arbuthnot.—St. Helena & London.—H. Ross & Co.
John, J. Davey.—Algoa Bay.—Borradailes & Co.
Royal Albert, D. Balderston.—Batavia and Soerabaya. Twentyman & Co.
Samson, J. Brown.—Mauritius.—Thomson & Co.
Wanderer,
Zoe, W. Holmes.—Mauritius.—J. Searight & Co.

BRIGS.

Arion, J. Searight & Co.
Britannia, W. Volum.—(Uncertain)—H. Ross & Co.
Colony, J. Penny.—Algoa Bay.—Borradailes & Co.
Galatea, J. Murison.—Algoa Bay.—Thomson & Co.
Jean, J. H. J. Clark.—London.—Phillips & Co.
Mary Hallet, J. Gardiner.—Algoa Bay.—Dickson & Co.
Medora, O. May.—(Uncertain.)—Twentyman & Co.

SCHOONERS.

Briton, G. Barrow.—(Uncertain.)—Twycross & Co.
Fame, J. Cauvin.—St. Helena & Rio.—R. Granger & Co.
St. Helena, W. Mann.—Algoa Bay.—J. Smith.
Mary, J. Reid.—(Uncertain.)—J. Smith.
Mary Stuart, J. W. Bloom.—Mauritius.—Phillips & Co.

SLOOPS.

Albatross, T. Ryan.—(Uncertain.)—Comm. Wharf Com.
Ann & Mary, R. Philp.—Delagoa Bay and East Coast.—R. Fryer, & Co.

ARRIVED IN SIMON'S BAY.

July 24. *Zenobia*, British ship, 580 tons, S. H. Owen, from Calcutta May 13, to Simon's Bay and London. Cargo sundries. Passengers: for the CAPE, Mrs. Houlton and 2 children; Dr. G. King; Messrs. G. F. Houlton C.S., and S. R. Tickell 31st N.I. For LONDON, Mesds Cheek, Wilson, Reynell, and Delmar; Miss Carmichael; Lieut. F. Harrison H.C.S.; Mr. C. W. Smith C.S.; and 10 children. Brings a mail. Died at sea, Ensign R. Harcourt 42d N.I; and Mr. J. Hunter—Reports having spoken July 23, off Cape Agulhas, a bark, from China to London.

Dickson, Burnie & Co., Agents.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

H.M. Frigate *Southampton*, Capt. T. Ogle.

SHIP.

Zenobia, S. H. Owen.—London.—Dickson & Co.

ARRIVED IN ALGOA BAY,

July 19. *Pilot*, Colonial brig, 98 tons, H. McDonald, from Port Natal July 15, to Algoa Bay. Cargo wagons, &c Passengers, Mrs. Cato and family; Mr. and Mrs. C. W. Kronenberg; Messrs. Smuts and Bearns; 33 wagon drivers, 5 women, and families. D. Phillips, Agent.

20 *Conch*, Colonial schooner, 100 tons, W. Bell, from Port Natal July 15, to Algoa Bay. Cargo wagons, &c. Passengers, Mrs. Lonsdale and family; Capt. J. F. Lonsdale, Lieut. E. N. Molesworth, H.M. 27th Regt.; and 30 in the steerage. J. O. Smith, Agent.

22. *Mazeppa*, Colonial schooner, 95 tons, J. Voy, from Port Natal July 15, to Algoa Bay, in ballast.

J. O. Smith, Agent.

DEPARTURES FROM ALGOA BAY.

July 20. British brig *Amity*, J. Warner, to Adeo.
21. Colonial brig *Pilot*, H. McDonald, to Table Bay.

VESSELS IN ALGOA BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRIGS.

Henry Hoyle, J. Griffith.—(Uncertain)—W. & J. Smith & Co.
Prince Albert, W. Andrews.—Singapore and Manilla.—J. O. Smith.
Richmond, W. Furbur.—London.—

SCHOONERS.

Conch, W. Bell.—Table Bay.—J. O. Smith.
Mazeppa, J. Voy.—Table Bay.—J. O. Smith.
Sultana, W. Broben.—London.—D. Phillips.
Trekboer, J. Bosworth.—Table Bay.—J. O. Smith.
Velox, G. C. Watts.—(Uncertain)—J. Ainsley.

VESSELS IN THE KOWIE RIVER.

STEAMER.

Sir John Saint Aubyn, J. Challis.—Table Bay.—W. Cock.

SCHOONER.

Sophia, for Table Bay.—J. D. Nordon & Co.

MARKT PRYZEN

Tot den 28 July, 1842.

Aloe per pond	Aloes per pound	10	— 12 St.
Amandelen, per 1,000	Almonds, per 1,000	1	— 1½ Rds.
Appelen, per lb.	Apples, per lb	6	— 10 St.
Abrikosen, per ditto	Apricots, ditto	9	— 24
Aardappelen per mud.	Potatoes, per mud	5	— 9½ Rd.
Azyn, per legger	Vinegar, per leag.	40	— 50
Boonen per mud	Beans, per muid	11½	— 24½
Balken, per stuk	Beams, each	0	— 0
Boter, pr. lb.	Butter, per lb.	42	— 67 St.
Brandewyn, per legger	Brandy, p leag	127	— 152 Rd.
Bokkevellen	Buck Skins	1½	— 1¾
Drooge Ossenhuiden	Dry Ox Hides	3	— 6
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc. do.	1½	— 1¾
Erwten, per mud	Peas, per muid	12	— 15
Garst, dito	Barley, per muid	6	— 6½
Ganzen, per stuk	Geese, each	2	— 2½
Haver, per mud	Oats, per muid	4⅜	— 5
Hooi, per 100 ponden	Hay, per 100 lbs.	2½	— 2¾
Hoenders per stuk	Hens, each	½	— ¾
Houtskolen, per zak	Charcoal, p sack	½	— ¾
Honing pr. lb.	Honey, per lb	12	— 16 St.
Kazen, Kaap. per lb.	Cheese, Cape. p. lb.	0	— 0
Kalkoenen elk	Turkeys, each	2¾	— 5 Rd.
Kaf, per 16 zakken	Chaff, 16 sacks	29	— 32 Rd.
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p ½-aam	0	— 0
——Steen	—— Stone ditto	¾	— 1
Koorn, ——10 Mud.	Wheat 10 muids	121	— 183½ Rd.
Linzen, per mud	Lentil per muid	11	— 19½
Melies, per mud	Maize per muid	7½	— 8½
Meel, fyn, per 100 lb.	Flour, fine, p. 100lb	0	— 7½
Okkernoten per 100	Walnuts, per 100	14½	— 15 St.
Oliphantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb	0	— 61
Peren, per pond	Pears, per lb.	2½	— 4 St.
Persiken, dito	Peaches, ditto	3	— 9
Planken, per voet	Planks per foot	0	— 0
Rogge, per mud	Rye, per muid	6¾	— 7 Rds.
Rozynen, per pond	Raisins, per lb.	5	— 7 St.
Tabak per pond	Tobacco, per lb.	13	— 18 St
Stroo, per 16 zak.	Straw, p. 16 sacks	0	— 0 Rds.
Tyger, Leeuwen & Struis Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins	2¾	— 10½
Uyen per mud	Onions per muid	4½	— 5
Varkens, gemeste	Pigs, fattened, ea.	30	— 32
—— ongemeste	—— unfattened	15	— 20
—— speen	—— suckling	2	— 3½
Vederen, Struis, pr. stk.	Feathers, Ost. ea.	48	— 60 St.
—— Bedde per lb.	—— Bed per lb.	1¼	— 1½ Rds.
Vet, of talk, per pond.	Suet or Tallow, p. lb	0	— 11½ St.
Vygen per pond	Figs, per lb.	12	— 17½
Wyn, ordinaire, per legger	Wines, ordinary p. leg.	35	— 0 Rds.
Pontak	Pontac	0	— 0
Wol, Schapen p lb.	Wool, per lb.	10	— 32 St.
Zoetelimoenen per 100	Oranges, per 100	¾	— 1½ Rds.
Zout per mud	Salt, per muid	3	— 3½
Zeurlemoenap per ½aam	Lemon Juice, ½aam	12	— 27½
Zoolleder per ½ huid	Sole Leather, ½-hide	10	— 15½
Zeep, per pond	Soap, per lb.	0	— 12 St.

CAPE TOWN:—Edited by C. J. Brand, and Printed and Published by J. J. H. Smuts, 92, Wale-street.—Proprietor, P. A. Brand, 93, Wale-street.